Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2318 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 17 octombrie 1956

Spre noi realizări în campania de toamnă!

ECOUL INIȚIATIVEI COLECTIVIȘTILOR DIN BATĂR

In raionul Cluj

CLUJ (de la corespondenții noștri).

14 octombrie. Sîntem în Gilău, comună din raionul Cluj. Seara acestei zile l-a găsit pe colectiviștii de aici într-o adunare generală. Rînd pe rînd luau cuvîntul, se sfătuiau.

— Sîntem de acord să vindem prisosul de cereale statului — a fost concluzia lor.

Discuțiile au fost rodnice. S-a votat apoi, în unanimitate, vînzarea către stat a 3000 kg. grîu și 2000 kg porumb. Nu numai atît. Mai mulți colectiviști, printre care Dumitru Iacob, Gheorghe Coman, Nicolae Sfîrlea, Elisabeta Nagy au hotărît ca și din surplusul lor personal de cereale să vîndă însemnate cantități statului. Așa înțeleg ei să răspundă inițiativei patriotice a colectiviștilor din Batăr, regiunea Oradea.

In raionul Filimon Sîrbu

Adunarea generală a gospodăriei colective din comuna Ulmu, raionul Filimon Sîrbu a luat zilele trecute hotărîrea de a vinde statului 20.000 kg. porumb boabe, 5000 kg. floarea soarelui, 1000 kg. fasole. Din banii ce vor fi primiți, adunarea generală a hotărît să cumpere un autocamion.

Cu același prilej, numeroși colectiviști s-au angajat să vîndă statului, fiecare în parte, diferite cantități de cereale, din surplusul lor. In frunte se află însuși președintele gospodăriei, tovarășul Costache Zainea, care va vinde statului 250 kg. de grîu și 250 kg. porumb.

★

Un vagon de porumb și 3000 kg. floarea soarelui va vinde statului și gospodăria agricolă colectivă din Făurei-sat, localitate din același raion.

Corespondent
C. STOREȘTEANU

Succesele mecanizatorilor din regiunea Constanța

Ploile căzute acum cîteva zile au creat condiții bune de pregătire a solului și de efectuare a însămînțărilor de toamnă și în regiunea Constanța. Tractoarele și semănătorile bune de lucru din cele 33 de S.M.T.-uri din regiune lucrează din plin. Pentru remedierea pe loc a eventualelor defecțiuni, mecanicii de stațiuni au fost repartizați pe teren la brigăzile de tractoriști.

In majoritatea S.M.T.-urilor ca, de exemplu, Mihai Viteazu, Castelu, Cobadin, Independența, Țăndărei, Hîrșova și altele se lucrează noaptea la arături și discuit, iar ziua la însămînțări.

In primele 5 zile după ploaie, S.M.T. Gura Ialomiței a însămînțat în gospodăriile colective din raza sa de activitate peste 400 ha., iar S.M.T. Topraisar mai mult de 600 ha.

In întreaga regiune, în aceste zile, S.M.T.-urile au însămînțat o suprafață de două ori mai mare decît cea însămînțată în ultimele 5 zile înainte de căderea ploilor.

Avansate cu lucrările sînt și S.M.T.-urile Castelu, Valea Nucarilor și Ciamurlia.

(Agerpres)

Sufletul întovărășirii

Comunistul Ivan Constantin e agronom în comuna Bălăria, raionul Drăgănești-Vlașca. Născut și crescut aici, el cunoaște pe fiecare țăran în parte, îi știe păsurile și bucuriile. Țăranii îl prețuiesc și ori de cîte ori pornesc la treabă se duc la el.

Așa s-a întîmplat și acum trei ani, cînd în comună a luat ființă întovărășirea agricolă „Ion Creangă". Oamenii s-au sfătuit cu el. Frații Ilie și Vasile Matei, de o vîrstă cu el, l-au vizitat într-o seară acasă.

— Ce facem, măi Costică, o pornim?

— Măi fraților, eu sînt primul!

— Cum, și tu? Nevastă-ta ce zice?

— Păi, zice ca mine!

— Dar bătrînul?

— Este el mai îndărătnic, dar îl urnesc eu.

Au intrat atunci în întovărășire 26 de familii cu 33,50 hectare. Treburile au mers mai greu în primul an, apoi mai bine, tot mai bine.

Anul acesta s-a urnit și moș Iancu, tatăl agronomului, om trecut de hotarul celor 70 de ani. Cînd au auzit țăranii una ca asta l-au căutat pe agronom.

— Păi, Costică, ne-am hotărît să intrăm și noi — ziceau ei.

Incă 20 de familii de țărani săraci și mijlocași s-au alăturat cu 17 hectare, întovărășirii „Ion Creangă". Tudor Plăvițu, Ștefan Preda, Ilie Nedelea — iată cîțiva din cei care și-au unit pămînturile.

Impreună cu alți comuniști din comună, agronomul mergea seară de seară pe la casele oamenilor. Ca membru în organizația de bază de partid el a știut să insufle încredere consătenilor săi. Ca agronom a muncit fără preget pentru înflorirea întovărășirii. Anul acesta pămîntul întovărășiților a rodit mai bine. Cu 270 kg. de grîu la hectar au recoltat ei mai mult ca cei din sectorul individual.

Dar cea mai frumoasă acțiune desfășurată de agronom în această campanie, împreună cu Gheorghe Badea, secretarul organizației de partid, și cu Ion Mănescu, secretarul organizației U.T.M., a fost aceea de a termina la timp însămînțările. Cele 60,50 hectare ale întovărășirii au fost arate și însămînțate de către tractoriștii din S.M.T.-Gorneni, cu care au încheiat contract din vreme. Mereu în mijlocul tractoriștilor, agronomul i-a îndrumat să are și să semene după regulile agrotehnice înaintate.

In prezent, agronomul și cei mai buni întovărășiți dau sprijin organelor locale pentru realizarea planului de colectări pe comună.

De curînd s-a inițiat o zi record. Seara, agronomul era obosit, dar bucuros. Cu 2000 kg. porumb au strîns mai mult atunci ca în alte zile.

Se poate spune, pe drept cuvînt, despre comunistul Ivan Constantin că este nu numai sufletul întovărășirii, dar și un fruntaș al comunei sale.

NICOLAE BARBU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor din Romînia

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al U.T.C.L. mulțumește călduros Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor din Romînia pentru trimiterea detașamentului de șoc al gloriosului tineret romîn la strîngerea recoltei de pe pămînturile desțelenite.

Sosirea detașamentului în țara noastră și participarea lui activă la lupta pentru mărirea producției la cereale este o vie mărturie a prieteniei care se întărește din ce în ce mai mult între tineretul sovietic și cel romîn. Impreună cu trimișii Comsomolului leninist, detașamentul a muncit cu abnegație zi și noapte în sectoarele hotărîtoare ale strînsului recoltei, a manifestat un înalt spirit de organizare și unire, pentru care fapt a cucerit stima tuturor celor care muncesc pe pămînturile desțelenite.

Pentru succesele lor în muncă, membrii brigăzii tineretului romîn au fost distinși cu insigna C.C. al U.T.C.L. „Pentru valorificarea noilor pămînturi".

Vă rugăm să transmiteți membrilor detașamentului cordiale mulțumiri comsomoliste.

4 octombrie 1956

Cu salutări frățești,
V. SEMICEASTNII
Secretar al C.C. al U.T.C.L.

★ ★ ★

De asemenea C.C. al U.T.M. a mai primit o telegramă de felicitare din partea C.C. al Comsomolului din Kazahstan, cuprinzînd mulțumiri pentru munca depusă de tinerii romîni la strînsul recoltei în această republică.

Tineri vrednici

De pretutindeni din țară, primim mesaje entuziaste — vești care vorbesc de însuflețirea cu care tineretul de la sate răspunde la chemările partidului.

Ion Popa și Andrei Dragomir, instructori ai comitetului raional U.T.M.-Rîmnicu Sărat au de-acum mulți prieteni în comuna Ciorăști și în satul Cuculeasa. Ei și-au căpătat prietenia localnicilor, în zilele petrecute aici cu prilejul creării celor două întovărășiri. Și nimeni nu poate nega meritul deosebit al instructorilor în crearea întovărășirilor din aceste localități. Dar nu numai atît. Alături de doi comuniști, în comitetul de inițiativă din comuna Munteni-Buzău, raionul Mizil au muncit zile în șir și trei utemiști în frunte cu secretarul organizației de bază U.T.M. La capătul unei perioade de timp, relativ scurtă, 245 de familii, între care cîteva zeci de tineri s-au înscris în întovărășire.

Dar aceștia ca și atîtea alte mii de utemiști și tineri abia încep să trăiască o viață nouă, cu un viitor luminos. Alții însă, au înaintat mult pe acest făgaș. Cu utemistul Constantin Bădulescu se mîndrește întreaga gospodărie colectivă din comuna Cîndești, regiunea Ploești, al cărui priceput președinte este Muncitorii gospodăriei agricole de stat din Haláucești, raionul Pașcani se mîndresc și ei cu utemiștii ce lucrează aici. In primăvară, organizația de bază U.T.M. din această gospodărie a luat în patronaj trei loturi semincere, totalizînd o suprafață de 163 hectare. Nu s-a îndoit nimeni atunci că utemiștii au să-și arate și de astă dată vrednicia. Și așa a fost. Acum, în toamnă, ei au cules o recoltă bogată. In același timp, la cealaltă margine a țării, nu departe de lacul Brateș, utemiștii de la S.M.T.-Chiraftei, raionul Bujor, înscriau pe grafic ultimii hantri realizați din planul anual al stațiunii. Acolo, la S.M.T.-Chiraftei sînt peste 100 de utemiști. Secretar este un băiat inimos, Constantin Cioc. Impreună cu ceilalți membri ai organizației U.T.M., el și-a luat, în urmă cu cîteva luni, un angajament îndrăzneț: să îndeplinească planul anual de hantri pînă la 30 septembrie. Se părea că timpul le-a fost potrivnic. Dar ei nu s-au lăsat. Prima care și-a realizat planul anual a fost brigada a treia, condusă de Tache Munteanu, în care toți băieții sînt candidați de partid. Apoi brigada a 8-a, condusă de Ion Drăgan, și, în sfîrșit, la 30 septembrie, toată stațiunea. Tinerii mecanizatori de la Chiraftei luptă acum pentru terminarea însămînțărilor, realizînd sute de hantri în contul anului care vine.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Delegația de vechi militanți ai P.C.U.S. a părăsit Capitala

Marți dimineața a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, delegația de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care la invitația C.C. al P.M.R ne-a vizitat țara.

Delegația, condusă de P. G. Moskatov, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S. a fost alcătuită din G. I. Petrovski, M. I. Gubelman, O. A. Belova, M. K. Vetoșkin, P. I. Vișniakova, M. E. Erofeev, F. V. Kotesnikov, S. I. Kutuzov, I. I. Poiș, N. F. Sveșnicov, Ali Taghi-Zade.

La plecare, în Gara de Nord, oaspeții au fost conduși de tovarășii Constantin Pîrvulescu, Gh. Stoica, Fl. Dănălache, Ghizela Vass, C. Doncea, Emil Popa, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.M.R., M. Gh. Bujor, M. Macavei, V. Trofin, acad. M. Roller, Petre Niculescu, C. Țiulescu, numeroși vechi militanți ai Partidului Muncitoresc Romîn, activiști de partid.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

Inainte de plecarea trenului, G. I. Petrovski — cel mai în vîrstă membru al delegației — a rostit cîteva cuvinte de salut: „Această zi însorită și luminoasă simbolizează parcă prietenia trainică dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice, dintre comuniștii țărilor noastre.

Prietenia aceasta ne face puternici, este o stea călăuzitoare pe drumul consolidării păcii și prieteniei între popoare.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele noastre!".

(Agerpres)

Un aspect de la plecarea delegației

Intîlniri cu oamenii sovietici

PRIETENIE

C. Paraschivescu-Bălăceanu

Felurite au fost formele folosite de noi, membrii delegației A.R.L.U.S. care a vizitat Uniunea Sovietică cu ocazia sărbătoririi zilei de 23 August, în îmbogățirea cunoștințelor noastre asupra realităților din țara constructorilor comunismului și în informarea oamenilor sovietici asupra realizărilor din țara noastră.

Am avut convorbiri cu oamenii sovietici pe diverse probleme de specialitatea fiecăruia dintre noi, în legătură cu stări de lucruri care se cereau explicate, iar uneori chiar și pe marginea unor simple curiozități.

In combinatul de țesătorie și tricotaje din Tbilisi — capitala Gruziei Sovietice, unde lucrează majoritatea femei, provenind din 25 de naționalități, spre marea noastră surprindere și bucurie am găsit afișate fotografii reprezentînd aspecte din viața muncitorilor noștri. Erau fotografii trimise de A.R.L.U.S.

Tot aci, în Tbilisi, un activist din G.O.K.S. — organizația gruzină a legăturilor culturale — ne oferi în ultima dimineață cînd urma să încheiem planul activităților noastre, o carte frumos cartonată, scrisă în limba gruzină. I-am mulțumit. El, observînd însă nedumerirea noastră, adăugă:

„Răsfoiți-o, veți găsi ceva care are să vă facă plăcere".

Ascultînd sfatul, am răsfoit cartea și am dat peste fotografia lui Mihail Eminescu. Volumul cuprindea o parte din poeziile lui, traduse în limba gruzină.

Emoționați, ne-am uitat unii la alții: în prețuirea deosebită acordată marelui nostru poet, am văzut o nouă dovadă a legăturilor prietenești cu popoarele Uniunii Sovietice.

☆

La Leningrad, unul dintre noi a vorbit în fața unui auditoriu format în majoritate de juriști, despre străduințele și realizările noastre în dezvoltarea dreptului socialist în R.P.R.

Ne bucurăm de realizările obținute în R.P.R. — a spus unul din ascultători. Dar vă rugăm să ne vorbiți și despre greutățile pe care le-ați întîmpinat și probabil le mai întîmpinați încă. Sîntem prieteni, mai mult, sîntem frați. Colaborarea reciprocă dintre țările noastre este trainică. Ne bucurăm de succesele voastre dar sîntem alături de voi și în înfrîngerea dificultăților.

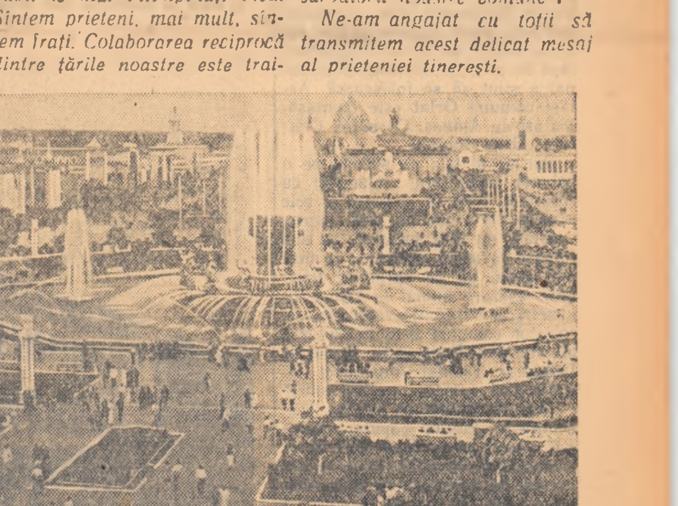
Observația era justă. Am reținut și de aici o manifestare caldă de orientare

★

Nici moscoviții celei mai tinere generații n-au uitat să ne împărtășească sentimentele lor. Pionierii, sunînd din trompete, anunțau mulțimii din Parcul Gorki (unde era instalată expoziția „Republica Populară Romînă pe drumul construirii socialismului"), începerea marii serbări populare a prieteniei. In timpul serbării pionierii ne-au dat mai multe daruri — spunîndu-ne:

„Să duceți darurile noastre pionierilor romîni, să le spuneți că sînt făcute de noi în cinstea sărbătorii noastre comune".

Ne-am angajat cu toții să transmitem acest delicat mesaj al prieteniei tinerești.

Pasiunea Evei Ruttkai

Salut din inimă tineretul romîn și mai ales pe iubitorii de cinematograf.

Pe străzile Budapestei domnea forfota obișnuită a unei după amieze plăcute de toamnă. Printre cetățenii ce se opreau în fața vitrinelor sau se plimbau, mă îndreptam emoționat spre Teatrul Armatei. Aveam să întîlnesc pe Eva Ruttkai, tînăra și talentata actriță maghiară cunoscută publicului nostru din filmul „Un pahar cu bere".

La ora șase seara mă aflam în fața ușii de intrare a actorilor Teatrului Armatei, una din principalele scene din Budapesta. Răspunzînd întrebării mele, portarul dădu din umeri:

— Regret tovarășe, Ruttkai n-a sosit încă.

O privire disperată asupra ceasului din cabina portarului îmi confirmă că nu eu eram cel nepunctual la întîlnire. Am ieșit atunci din nou în stradă și mă gîndeam dacă nu cumva Eva Ruttkai a întîrziat din cauza unui... „pahar cu bere".

După șapte minute de nerăbdătoare așteptare, iată pe Eva Ruttkai apărînd după colțul străzii. Am recunoscut-o imediat. De statură potrivită, subțirică, cu nasul „în vînt", cu un păr ciufulit dar cu minunate reflexe de aramă — iat-o pe aceea pe care o așteptam. Spre plăcuta mea surprindere și Eva Ruttkai m-a recunoscut deși... nu mă văzuse niciodată.

— Dumneata ești ziaristul din București, nu-i așa?...

Și fără a aștepta răspunsul meu, mă luă de braț și intrarăm împreună în clădirea teatrului...

— Am întîrziat cîteva minute, știu... Și te rog să mă ierți. Dar, în afară de teatru, am de îndeplinit și îndatoririle de mamă. Fetița mea, Iulișka, nu s-a simțit bine și am fost nevoită să aștept medicul.

Tot vorbind, am ajuns la cabina Evei Ruttkai. Actrița mă pofti înăuntru și-mi spuse:

— Iată cea de a doua locuință a mea! Ia te rog loc. Să nu te superi dacă discutînd cu dumneata voi mai face ceva: mă voi pregăti pentru intrarea în scenă.

Zis și făcut! Eva Ruttkai se așeză în fața oglinzii de la masa de toaletă și cu o dexteritate uimitoare, începu să-și facă machiajul pentru rolul Ioanei d'Arc din piesa lui Bernard Shaw, rol pe care-l interpreta în acea seară.

Eram curios să aflu cum a ajuns pe scenă Eva, mai ales cînd și în ce împrejurări a îmbrățișat meseria de actriță. Schițînd un zîmbet, deveni puțin melancolică. Și începu să-și depene firul amintirilor:

— Pot spune că ridicarea mea în teatru s-a făcut cu o rapiditate uimitoare. După eliberare aveam 17 ani. Nu frecventasem nici o școală artistică. Doream însă arzător să devin actriță. Aceasta era marea mea pasiune.

— Și?

— La un moment dat aflu că la Academia de muzică se organizează un concurs de declamații. M-am înscris. Am așteptat ziua concursului cu înfrigurare. Și speranțele nu mi-au fost înșelate. Cînd m-au auzit declamînd, examinatorul și directorul Teatrului Wig (care făcea parte din comisie) au hotărît să mă aducă în teatru.

— Și de aici visurile au început să ți se realizeze. Da?

— S-ar părea. O întîmplare inițială mi-a deschis oarecum drumul spre scenă. O să ți-o povestesc: se juca o piesă a cunoscutului scriitor maghiar Molnar Ferencz — „Lebăda". Marea actriță Tolnai Clari, care făcea parte din distribuție, s-a îmbolnăvit. S-a luat hotărîrea s-o înlocuiesc eu. Asupra emoției e inutil să mai insist. Doar un amănunt, puțin hazliu: trebuie să-ți închipui cum arătam în costumul actriței Tolnai Clari. Eu eram foarte subțirică și vestmintele prea largi cădeau pe mine parcă erau de căpătat. In primul act nu trebuia să fac aproape nimic, rolul fiind mai mult figurativ. Publicul manifesta din această cauză o oarecare neliniște. In actul II însă.

(Continuare în pag. 4-a)

O pagină din jurnalul unei bătălii

Ți-ai afundat mîinile în buzunarele salopetei, ai scuipat țigara ce se lipise de colțul buzelor, ai lovit ușor cu bocancul piciorul unui scaun și ai strigat: „plec! Nu mai stau, aici e bătaie de joc". Responsabilul comandamentului, calm, te-a întrebat: „cu cine și cu ce nu te-mpaci?" Ai vociferat despre tovarășii de muncă, despre condiții de viață. Ai crezut că-i o probă de bărbăție să faci vocalize de soiul ăsta și să privești tovarășii peste umăr: „Plec, nu mai stau, plec!".

Sînt însă alți oameni, înțelegi, Vasile Ciupa, oameni care se mîndresc că muncesc pe șantier. Ei sînt cei cu care tu nu te-ai împăcat. De ce oare? Ce te-a supărat? I-ai cunoscut îndeajuns pe tovarășii tăi?

Prin gara Bicaz, în timp ce tu plecai, grupuri vesele de noi și noi brigadieri făceau cunoștință cu șantierul.

Il știi pe Ilie Vasile din brigada a II-a de la tunel-ieșire?

Acum cîteva săptămîni s-a început turnarea betonului la bazinul de liniștire. Inginerul de lot a apreciat că aici e nevoie de o brigadă „dezghețată, care să lucreze repede". A fost repartizată brigada a II-a. Ilie Vasile e prieten cu Elena, Elena Andreoaia. Fata a venit pe șantier de la Ozana. Și acolo a văzut brigadieri, dar unul ca Ilie nu. L-a îndrăgit. Muncesc acum împreună.

Ilie, bărbat — cum se și crede — ține solid lopata în mîini. Cînd autobascula răstoarnă betonul, nu se ferește ca alții, alergînd sub podul de scînduri. El știe în ce parte sar stropii din masa cenușie. La venirea fiecărei mașini cîștigă față de alți brigadieri cîteva minute. Iar cînd lopătează, crezi că mută fîn.

Elena, înzestrată de la natură cu brațe delicate, nu vrea să rămînă măcar un lat de palmă în urmă. Cînd auzi: „am văzut-o pe Elena la coafor; rochia asta a cusut-o Elena — urechea nu-ți tresare. „Elena toarnă betonul la bazinul de liniștire" — este însă ceva nou.

Ilie, ca un tovarăș bun, ar vrea s-o ajute.

Elena, mîndră, refuză.

Se naște discuția:

— Dar vreau să te ajut, ești fată.

— Ei și, n-avem aceleași drepturi? Aș putea să ți-o iau și înainte.

Martorul întrecerii este Eufenia Giurgiu.

Scrisori de pe șantierele tineretului

Cismele de cauciuc mari și grosolane, care parcă se lipesc de betonul moale, scot și mai mult în evidență că Eufenia și Elena sînt fete. Elena se apleacă și trage de cisma prieteniei, ca la rîndul ei să fie ajutată. Băieții rîd, dar nu le pot întrece. Și afară de asta fetele, ca toate fetele, au și simț gospodăresc. „Tovarășe inginer, am măturat; putem turna și aici, betonul"? (unde se toarnă betonul trebuie să fie curat ca-n palmă).

Ei, Ciupa, ți-ai amintit de acești tovarăși? Oare nu ți-a plăcut cum muncesc? Dar cum se ajută? Luna trecută Elena și-a cumpărat un palton. La magazin, împreună cu cei doi, a mers și Eufenia. Bonul a fost achitat în comun. Luna viitoare poate-și va cumpăra haine Ilie.

De prietenia celor doi, Ilie și Elena, ce spui?

Ilie trebuie să plece în curînd la armată. Despre asta cei doi au adus vorba într-o seară. Erau în club și ascultau muzică. Ilie a auzit de la Elena doar trei cuvinte: „te voi aștepta".

La tunel-intrare, la priza de apă, lucrează Grigore Mîndrescu. 18 ani, ochi albaștri, ajutor de miner. A fost la șantierul de la Jiu. A lucrat la Sușița. Aici a intrat la școala de mineri „Neică, fără carte — n-ai parte". Acum face cursul de gradul II. Știi cît cîștigă? 1.100—1.200.

— Ce faci cu banii? — a fost întrebat.

— Păi... mănînc, mă îmbrac și trimit acasă.

— Dar văd că în brigadă aveți și fete...

— Avem, dar sînt măritate. Sînt însă în alte brigăzi fete nemăritate. Chipeș să fii! (I se pare că ochii lui albaștri sînt frumoși). Dar nu trebuie numaidecît să le inviți la cîrciumă. Vorbești mai ușor cînd ai capul limpede.

Cînd ai plecat Ciupa la gară, te-ai întîlnit cu un amic. Fără să știi de ce, ai simțit nevoia unei „justificări". „Datoria mi-am făcut-o. Am muncit în mod cinstit".

Ai muncit cum ai muncit... dar pe alții i-ai întrebat ce înseamnă datoria?

Știi că remiza locomotivelor electrice are un mic atelier de întreținere. Oamenii atelierului sînt datori să pună acumulatorii la încărcat, să schimbe acidul și eventual să strîngă șuruburile care slăbesc. Maistrul atelierului — îl cunoști? e Kollar Mihai — a înțeles că are menirea de a asigura, indiferent cum, funcționarea locomotivelor. Nu i-a spus nimeni asta, dar așa a înțeles el.

Intr-o bună zi, cînd plăcile de pertinax la contactele unei locomotive s-au ars, maistrul a declarat băieților care-l înconjurau întrebător: „copii, să începem bătălia!" (maistrul e cam șugubăț; spune că și acasă duce o bătălie: cu nevasta. Și a construit omul un aparat fotografic de mărit, iar soția nu-i dă voie să lucreze, fiindcă-i murdărește farfuriile cu soluții).

Băieții au alergat după pertinax. L-au găsit, dar:

— Cu ce să-l tăiem?

Un motor electric, niște pîrghii, cîteva roți, o pînză de fierăstrău și o mașină specială a fost gata. „Ne trebuie cutare? Să *facem* cutare!" — a devenit un obicei. Băieții s-au aprins.

Zilele acestea s-a ivit din nou pericolul staționării locomotivelor: s-a terminat stocul de „papuci" (un fel de contacte de cupru).

— Alți „papuci" în anul ăsta nu mai primim.

— Să facem.

— Păi, ne-ar trebui o raboteză mică.

— Să facem o raboteză!

Și s-au apucat s-o lucreze. Poate că acum, cînd citești ziarul, raboteza este gata.

Ce zici, Ciupa, de modul în care muncesc acești tineri?

Nu vreau să te conving să vii înapoi. Doresc de la tine doar două lucruri: să stimezi sutele, miile de tovarăși care au rămas și care au venit în locul tău și să-ți corectezi imaginea despre datoria celui care muncește pe șantier. Ce vei face în rest, deocamdată te privește. Dacă vrei să spui ceva, cuiva, scrie brigadierilor de la Bicaz.

Poate te vor revedea.

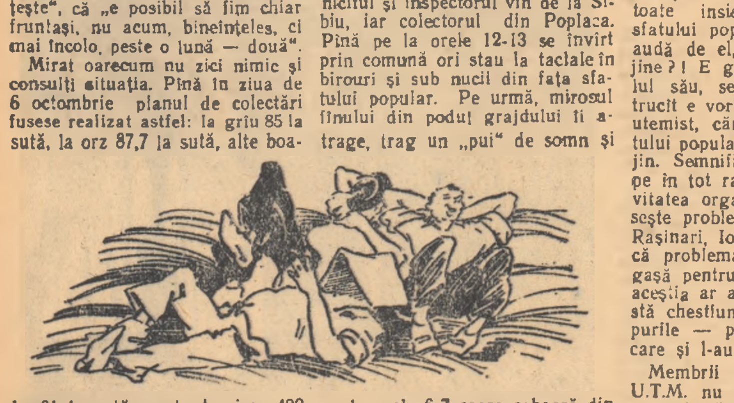
V. CONSTANTINESCU

Aprecieri nejustificate

În raionul Sibiu utemiștii nu participă la munca pentru îndeplinirea planului de colectări

Raionul Sibiu nu poate fi socotit nici primul, nici ultimul la colectări. La produse animale el este al șaptelea pe regiune, iar la produse vegetale, al cincilea. Așa stînd lucrurile se cuvine ca organele ce răspund de această problemă să manifeste nu atît autolaudă, cît, mai cu seamă, grijă. De cum ajungi în raion ți se spune că „situația se îmbunătățește", că „e posibil să fim chiar fruntași, nu acum, bineînțeles, ci mai încolo, peste o lună — două".

Mirat oarecum nu zici nimic și consulți situația. Pînă în ziua de 6 octombrie planul de colectări fusese realizat astfel: la grîu 85 la sută, la orz 87,7 la sută, alte boa-

be 61 la sută; restanțe circa 400 tone în total. La carne, pe trimestrele I, II și III s-a realizat 109,9 la sută (din care carne de porc 85,4 la sută), iar la lapte 95,6 la sută. La cartofi, pînă la aceeași dată s-au realizat abia 23 procente din plan. Cifrele au darul să facă o anumită lumină, să demonstreze că autolauda se înfruntă aici cu starea de fapt.

Dar să mergem în cîteva comune; nu la întîmplare, ci bine alese. Una dintre acestea, în dreptul căreia pe graficul raionului stă scris procentul de 100 la sută, este comuna Orlat. Aci nu-i colector comunal. Împuternicitul cu colectările este Gheorghe Pîrău, un bărbat cam înaintat în vîrstă. Cum a procedat că acum comuna sa este fruntașă la colectări, aproape că nici el nu știe. Spun asta întrucît el nu a făcut nimic deosebit, nimic ce nu se putea, ori numai cu mare greutate se putea face și în alte părți. Totul a depins de mobilizarea permanentă a sătenilor, spre a-și preda cotele la timp. Sfatul popular l-a sprijinit prin deputați care au dus muncă de lămurire, fiecare în circumscripția sa electorală. Școala a fost antrenată să-l sprijine, prin cadrele didactice. În fiecare zi, la emisiunea locală, stația de radioamplificare nu uita de colectări, iar la gazeta cetățenească găseai oricînd articole proaspete, cu cele mai noi rezultate. Nu mai vorbim despre adunările populare sau diferitele acțiuni ale căminului cultural, cu prilejul cărora problema colectărilor a fost pusă la loc de frunte. Totodată, chiar și unii țărani muncitori, cum sînt Vasile Măiereanu sau utemistul Ion Reu, după ce și-au predat cei dintîi cotele, au devenit agitatori, fapt de care împuternicitul comunal a știut să se folosească. Astăzi comuna Orlat este fruntașă, alături de Amnaș, Cornățel, Cristian, Ocna Sibiului.

Dar ce te faci că punînd pe o balanță imaginară comunele cu rezultate bune de o parte și cele rămase în urmă de altă parte, constați, nu fără surpriză, că cele rămase în urmă cîntăresc cu mult mai greu. Să ne oprim la Rășinari, așezare numai la cîțiva kilometri de reședința raională. Aci, colector comunal este Petru Șerb, împuternicit Constantin Dima, iar inspector raional Constantin Udrea. Trei oameni „ca trei smei" — cum ar spune Ion Comșa, președintele sfatului popular comunal. Curat smei, dacă pînă la aceeași dată, comuna realizase din planul de colectări, la grîu abia 44 la sută, la orz 39 la sută, la alte boabe 40 la sută, iar la carne de porc 55 la sută.

La ce se reduce munca acestor trei oameni? Dimineața, împuternicitul și inspectorul vin de la Sibiu, iar colectorul din Poplaca. Pînă pe la orele 12-13 se învîrt prin comună ori stau la taclale în birouri și sub nucii din fața sfatului popular. Pe urmă, mirosul fînului din podul grajdului îi atrage, trag un „pui" de somn și pe la orele 6-7 seara coboară din pod și-și iau tălpășița, fiecare spre casa lui. În vremea asta colectările stau, o situație clară a restanțierilor nu există, iar Ion Comșa se minie: „oamenii muncesc, dar ce să facem I?" Muncă, nu glumă!

Asta se petrece la Rășinari, una din comunele a căror situație o cunoaște sfatul popular raional. În raion însă există și alte deficiențe care cer intervenție urgentă. Așa, de exemplu, datorită timpului din anul acesta, cartofii au început să se recolteze de timpuriu, iar bazele de recepție nu au fost amenajate din vreme. La toate rampele s-au îngrămădit mari cantități de cartofi, dar C.F.R.-ul continuă să pună cu mare greutate vagoane la dispoziție. La Loamneș, de pildă, s-au dat abia trei vagoane, în timp ce pe rampă stau 150 de vagoane de cartofi. Nu pe toate rampele s-au luat măsuri de acoperire a cartofilor, în caz de brumă. La Tălmaciu, Ocna Sibiului, Porumbacu de Jos s-au primit cartofi care nu îndeplinesc condițiile cerute. În comuna Armeni oamenii care trebuie să se ocupe de colectări șed toată ziua la sfat. La Bogatu sînt nereguli în privința obligațiilor — și numai simpla listă a deficiențelor ar putea continua pe încă o filă, două.

Mai grav însă e cazul comunei Topîrcea. Acolo, circa 75 la sută din săteni sînt restanțieri. Colector comunal nu este. Împuternicitul e utemist, are vreo 18 ani și e nou în munca sa. Cu toate insistențele, președintele sfatului popular nici nu vrea să audă de el, dar mi-te să-l sprijine?! E grav acest caz și, în felul său, semnificativ. Grav, întrucît e vorba de un împuternicit utemist, căruia președintele sfatului popular refuză să-i dea sprijin. Semnificativ, întrucît aproape în tot raionul Sibiu, din activitatea organizațiilor U.T.M. lipsește problema colectărilor. La Rășinari, Ion Comșa e de părere că problema colectărilor „e gingașă pentru utemiști" și că dacă aceștia ar ajuta comuna în această chestiune „și-ar știrbi — chipurile — prestigiul cultural" pe care și l-au cîștigat.

Membrii comitetului raional U.T.M. nu sînt, bineînțeles, de aceeași părere; dar practic nu fac nici ei mai mult. Iliuț Coman, de pildă, răspunde de organizația U.T.M. de aici. Cu toate astea s-au împlinit două luni de cînd nu a mai venit printre utemiștii din Rășinari. În schimb s-a uitat de cîteva ori în situațiile venite din această organizație; și atunci însă nu pentru altceva, decît pentru a spicui ceva date în legătură cu cotizațiile și primirile de noi membri. De altfel, exemplul lui Iliuț Coman nu e unicul. Instructorii, cum ar fi Ion Barbu, în chip cu totul nejustificat nu văd nici ei decît cele două obiective: cotizații și primiri de noi membri.

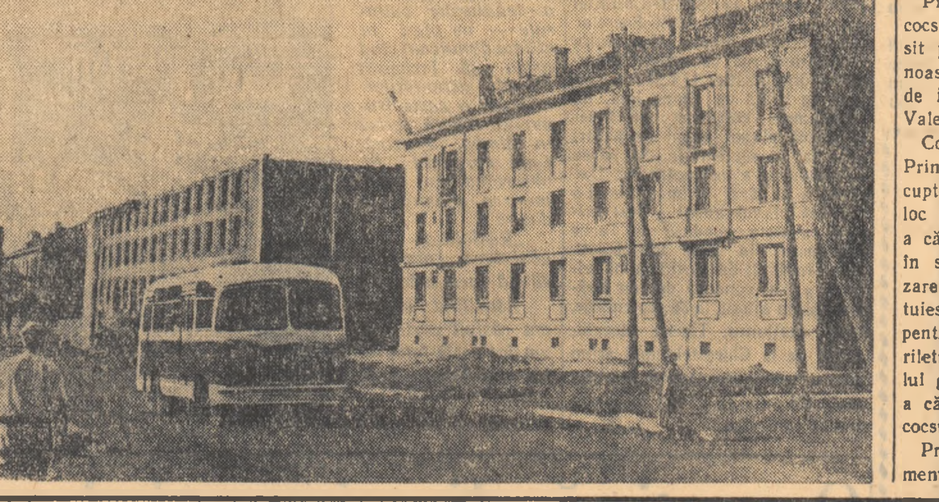
În raionul Sibiu sînt mulți utemiști. Considerăm că, antrenați și sprijiniți acolo unde e cazul, munca lor ar constitui un real ajutor în grăbirea colectărilor. Aceasta, însă, e necesar să pornească în primul rînd de la comitetul raional U.T.M. căruia nu trebuie să-i fie indiferentă preocuparea organizațiilor de bază U.T.M. din satele raionului față de o problemă atît de importantă cum este predarea cotelor către stat.

C. SLAVIC

Ca orice oraș industrial, Bîrladul are cartierul său muncitoresc. Bîrladul a devenit oraș industrial, însă numai de cîțiva ani. Paralel cu dezvoltarea Fabricii de rulmenți, se construiesc și noi locuințe.

Iată în fotografia noastră o vedere a noilor construcții. Pînă acum s-au dat în folosință 132 de apartamente și un bloc cu 200 de locuri pentru necăsătoriți. Pînă în primăvară vor mai fi date în folosință alte 44 de apartamente.

(Foto: AGERPRES)

Vestitori ai noului

Grădinița de copii de la Vășad

Caldă și primitoare este atmosfera care te întîmpină în sala grădiniței de copii din comuna Vășad, regiunea Oradea. Aici își petrec ziua 70 copii ai țăranilor muncitori din comună. Educatoarea Florica Ardelean organizează numeroase jocuri pentru copii. Într-un colț un grup caută să dea formă unei case din cuburi. Un alt grup lucrează modele din hîrtie. Apoi cu toții învață un cîntec nou. Cîntecele „De ziua mamei" și „Micii grădinari" sînt trecute în repertoriul permanent al micilor cîntăreți. Copiilor le plac îndeosebi basmele. Sub grija atentă a tovarășei educatoare copiii deprind aici însă și îndeletniciri practice. Pe caietul de desen, ei se obișnuiesc să tragă linii, învață să recite poezii, deprind purtări și reguli de viață: să se spele, să păstreze curățenia etc.

Corespondent
VISARION BEALCOVSKI

La a 200-a aniversare

În toamna anului acesta se va sărbători la Iași împlinirea a 200 de ani de la înființarea celui mai vechi așezămînt sanitar din Moldova, actualul Spital orășenesc de adulți nr. 1.

În întîmpinarea acestui eveniment s-au făcut și se fac o serie de pregătiri cu caracter medical, administrativ și gospodăresc. Au fost reparate și amenajate clinicile spitalului, serviciile medicale au fost utilate cu mobilier, aparatură și alt inventar. Astfel au fost înlocuite cca. 1.000 paturi vechi cu paturi noi, moderne, toate clinicile au fost înzestrate cu pături, cearceafuri, halate etc.

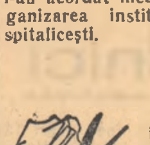
Cu ocazia aniversării a 200 de ani de la înființarea spitalului vor apare două volume, care vor cuprinde istoricul acestui așezămînt, de la înființare -1756- și pînă în zilele noastre. Documentele vechi vorbesc cu căldură despre sprijinul pe care ni l-au acordat medicii ruși în organizarea institutelor noastre spitalicești.

În momentul de față se află în curs de organizare un muzeu medico-istoric care va cuprinde documente vechi, portrete, planuri, machete, cărți rare etc., care vorbesc de trecutul spitalului. Muzeul va fi instalat în fosta reședință (din jurul anului 1790) a generalului rus Potemkin. Această reședință a devenit mai tîrziu sediul primului așezămînt de învățătură a științelor medicale din Moldova.

Cadrele didactice ale Institutului de medicină, precum și medicii din rețeaua sanitară a orașului Iași, pregătesc lucrări științifice care vor fi comunicate în cadrul zilelor medicale ce se vor organiza cu prilejul sărbătoririi a 200 de ani de la înființarea primului spital din Moldova. La această manifestație vor participa, ca invitați, personalități medicale de frunte din țară și străinătate.

Corespondent
LAZAR BENEȘ

Cerc de croitorie

Cu cîteva luni în urmă, la casa de cultură a raionului Buzău s-a înființat un cerc de croitorie. De la început activitatea cercului a atras atenția tinerelor fete. Totuși unele nu erau prea entuziasmate. Le influențase „sfaturile" unor prietene: „Meseria nu se învață bătînd din palme".

Atitudinea plină de grijă a profesoarei de lucru Ion Ana le-a risipit temerile. Curînd, mîinile fetelor s-au deprins cu foarfeca, tiparul și chiar cu mașina de cusut.

„Să nu lipsim nici o oră" — s-au angajat tinerele Constanța Labiș, Lucia Vizitiu, Ioana Gheorghe. Cu toate că locuiau în comune îndepărtate, seară de seară ele au fost prezente în atelier. Și alte utemiste ca Elena Saiu, Maria Prisadă și Stela Arsenie au obținut foarte bune rezultate în muncă.

Corespondent
VICTOR DUMITRU

Ce e nou în industrie

Zilele trecute, la Petrila a intrat experimental în funcțiune prima stație semi-industrială din țara noastră pentru fabricarea semicocsului prin fluidizarea cărbunilor mărunți.

Procedeul de fabricare a semicocsului prin fluidizare este folosit pentru prima dată în țara noastră. El a fost pus la punct de inginerii Dumitru Ionescu și Valeriu Anghel.

Construcția stației este simplă. Principalul agregat îl constituie cuptorul de fluidizare unde are loc procesul de semi-carbonizare a cărbunilor și transformarea lor în semicocs. Cuptorul de fluidizare și celelalte anexe care alcătuiesc utilajul stației: ciclonul pentru desprăfuirea gazelor, bariletul pentru separarea gudronului greu, agregatele de măcinare a cărbunilor și evacuarea semicocsului — sînt realizate în țară.

Procesul de producție — alimentarea cu cărbuni, operația de semi-carbonizare prin fluidizare și evacuarea semicocsului — este continuu, mecanizat în întregime și parțial automatizat. Stația poate fi deservită numai de 2—3 oameni pe schimb.

Proiectul instalației este realizat de un colectiv alcătuit din inginerii D. Ionescu, V. Anghel, C. Ionescu, N. Măldărescu și proiectantul I. Romer. La lucrările de montaj au contribuit inginerii M. Wolkenfeld, C. Păun, Ana Partene, maistrul mecanic I. Pistol și preparatorul V. Ardeleanu.

Instalația a fost construită pe baza rezultatelor obținute într-o instalație pilot care a funcționat la Crîngași în apropierea Bucureștiului. Rezultatele ce se vor obține în noua stație de la Petrila vor permite proiectarea unor instalații industriale de mare capacitate pentru producerea semicocsului prin fluidizare.

(Agerpres)

6 frați, 6 fotbaliști

6 frați, 6 fotbaliști, și toți în aceeași echipă! Imaginați-vă formația unei echipe fruntașe care ar arăta astfel: portar — Nunveiller IV, fundași — Nunveiller I, Nunveiller V., mijlocași — Nunveiller II., Nunveiller III., Nunveiller VI. Adică toată apărarea să fie cunoscută sub același nume. Desigur că pentru început zîmbiți. Vi se pare imposibil. Au mai fost ei 2—3 frați într-o echipă dar 6 în nici un caz. Și totuși...

Și totuși? Ei bine, iată începutul unei asemenea perspective...

În echipa de fotbal Dinamo-București și-a făcut apariția din returul campionatului un nume nou: Nunveiller. Cine este? E doar unul din seria celor 6 frați despre care am pomenit. Dar să vi-i prezentăm pe rînd.

Iată-i în fotografie pe cei șase fotbaliști împreună cu antrenorul Petre Steinbach

Primul Nunveiller, Mitică, după ce s-a afirmat în cadrul echipei Dinamo IX care activa în campionatul de fotbal al regiunii București, a fost promovat în anul 1955 în echipa de tineret Dinamo-București jucînd în postul de fundaș dreapta. La începutul anului 1956 Mitică, în care se puseseră mari speranțe, a fost repartizat de asociație la echipa Dinamo Pitești din categoria C. Aici urma să fie sprijinit în dezvoltarea continuă a pregătirii sale. Din păcate însă, comițînd o serie de abateri, a deziluzionat și s-a ales cu excluderea din colectiv. Mai tîrziu și-a înțeles greșeala: o anumită îngîmfare, și de aici lipsa de atenție sfaturilor antrenorului, o viață nesportivă. Acum se pregătește cu multă voință jucînd în categoria C la „Energia" (Metalul) „23 August" din București și nutrind speranța că în viitorul apropiat va putea reveni în cadrul asociației Dinamo.

Nunveiller II, Nelu, a urcat cu succes pe treptele ierarhiei sportive, la început, în echipa de copii. După aceea în echipa de juniori a colectivului „Tînărul Dinamovist". El a fost promovat în cele din urmă în echipa de tineret Dinamo București. În prima parte a acestui an a jucat la Dinamo 6 în categoria B. De aici, ca urmare a pregătirii și a seriozității cu care muncește a fost promovat în postul de mijlocaș în prima echipă a asociației Dinamo care activează în categoria A.

Ceilalți Nunveilleri urmează calea afirmării în sport, a fratelui lor, Nelu. Ei se pregătesc cu o voință și o conștiinciozitate exemplară, sub supravegherea și ajutorul părinților și al cunoscutului antrenor Petre Steinbach de la colectivul „Tînărul Dinamovist". Astfel, Nunveiller III, Lică, a promovat de curînd din echipa de copii, în prima echipă de juniori a colectivului „Tînărul Dinamovist", echipă care activează în campionatul republican. Aici el și-a atras atenția și simpatia antrenorului Steinbach care vede la el, ca și la restul fraților mai mari, perspective de afirmare în viitor, pe postul de mijlocaș, post în care de altfel și joacă. Aprecierea antrenorului Steinbach a coincis și cu punctul de vedere al colegiului de antrenori din C.C.F.S. care l-au selecționat în acest an pe Nunveiller Lică în tabăra de pregătire de la Rîmnicu Vîlcea.

„Supărat" oarecum pe cei trei frați mai mari pentru faptul că toți s-au făcut jucători de cîmp, Nunveiller IV, Victor, a vrut să le dovedească că familia Nunveiller poate da și portari cu perspectivă. De aceea acum se pregătește conștiincios și apără din ce în ce mai bine în poarta echipei de copii „Tînărul Dinamovist" II.

Nunveiller V, Radu, nu este încă încadrat oficial într-o echipă. Și asta nu pentru că nu ar dori. E însă prea mic. Are doar 12 ani și încă nu e prea bine dezvoltat. Totuși nu odată îl vezi pe stadion făcînd gimnastică sau jucîndu-se cu mingea. Antrenorul Steinbach i-a promis:

— La anul vei juca în echipă. (E vorba de echipa „Tînărul Dinamovist" II). Și Radu și-a exprimat o dorință:

— Vreau să joc stoper.

În sfîrșit, cel de al șaselea, Edi, e cel mai mic. Are numai... patru ani. Dar cel mai iubit și căutat obiect de joacă pentru Edi e mingea de fotbal. Îl atrage de acum stadionul. Știe deja denumirea posturilor în echipă, știe precis în ce posturi joacă frații. Ajunge doar ca peste cîțiva ani cînd va veni la colectivul „Tînărul Dinamovist" să îi spună antrenorului Steinbach că dorește să joace fundaș și atunci garnitura Nunveiller va fi completă: 6 frați, 6 fotbaliști! În orice caz, pînă atunci nu se poate spune că în familia Nunveiller nu se face sport!

G. V.

Utemistul de mîine

Din satul Ociu și pînă la școala elementară de 7 ani din Vața de Jos, raionul Brad, este o cale bună de mers. Adeseori pionierul Ion Ciorogaru, elev în clasa a VII-a, merge la școală pe drumul de lîngă linia ferată, deși sînt și alte căi. Îi place însă să urmărească cu ochii șinele de fier. Se uită, și acolo, la orizont, unde ele par că se unesc, aleargă și gîndurile lui.

Iată însă că într-o zi, obișnuit cu peisagiul, a observat că într-un loc linia ferată era ruptă. Nu putea merge mai departe, nepăsător; trebuia să anunțe cantonul. Dar nu mai avea timp: în curînd va trece trenul din spre Arad.

Ca să anunțe pe mecanic de posibilitatea accidentului, a pus crengi verzi și alte obstacole marcînd locul și a așteptat apoi trenul, care se apropia în mare viteză. La vreo trei sute de metri mecanicul trenului a zărit un băiețel fluturînd disperat cravata roșie, și făcînd semnale insistente. A oprit. Călătorii nedumeriți au scos capetele pe fereastră să vadă ce se întîmplase.

Pentru fapta sa, conducerea regională C.F.R. Timișoara i-a acordat un premiu de 500 lei și rechizite școlare.

Pionierul de astăzi, utemistul de mîine a procedat așa cum i-a dictat conștiința.

Corespondent
VIOREL DARAȘTEANU

O zi de odihnă colectivă

Peste 1500 de colectiviști din Vlădeni, raionul Fetești, de la G.A.C. „23 August", întovărășiți din Făcăeni, muncitori de la S.M.T. și numeroși țărani muncitori din comuna Făcăeni au petrecut la G.A.C. „Progresul" Făcăeni o zi de odihnă colectivă. Ei s-au distrat împreună, dar mai ales au văzut multe lucruri noi, au vorbit cu colectiviștii despre viața acestora. Neîncrezătorii au putut să vadă cu proprii lor ochi noile case ale celor din colectivă, le-au putut vizita hambarele pline.

Această zi a contribuit la înfrățirea și prietenia dintre colectiviști, întovărășiți, muncitori ai S.M.T.-ului și țăranii muncitori individuali. Cu această ocazie s-a vizitat expoziția „Sovhozul siberian Omschi" organizată în sala casei de cultură a G.A.C. „Progresul". Echipele artistice și brigăzile de agitație ale căminelor culturale Făcăeni și Vlădeni au prezentat programe artistice, taraful de lăutari al căminului din Făcăeni a cîntat muzică de dans pentru tineret, s-a jucat volei, popice, șah.

Cei prezenți au cerut să mai fie organizate astfel de zile de odihnă colectivă.

Corespondent
FRINCU CONSTANTIN

Pe marginea documentelor celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

China de mîine — o mare putere industrială socialistă

Citim cu negrăit interes documentele Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, vedem parcă în față imaginea noii Chine puternice, în drum spre socialism, și în minte ne vin imaginile vechii Chine pe care o cunoaștem din cărți.

Nu sînt mulți ani de cînd această țară uriașă cu populația ei imensă era „țara celor 400 de milioane de clienți", țara unei crunte robii coloniale, țara culilor, oamenii-cai, țara unde inundațiile distrugeau sistematic recoltele, țara unde milioane de țărani se hrăneau cu frunze de pom și fire de iarbă uscată, țara în care jumătate din noii născuți mureau înainte de a fi împlinit 5 ani. Poți oare uita asemenea rînduri scrise de un ziarist german despre China anului 1935: „În torcătorii muncește o adevărată armată de copii de 5—8 ani. Ei își vîră mîinile goale în putinele cu apă fierbinte în care fierb gogoșile din care se produc fire de mătase. Supraveghetorii mențin ordinea printre ei cu bîta. Timpul de muncă este de 12-14 ore pe zi". Și cum poți uita cele scrise prin 1930 de „reporterul fulger" de celebritate mondială Egon Ervin Kisch: „În spitalul de tuberculoși din Shanghai zac muncitoare din fabricile textile... Ciai-Bi, o fată de 19 ani, lucrează de la vîrsta de 11 ani în fabricile textile, cîte 13 ore pe zi. Tușește grozav, e subnutrită, nedezvoltată, unghii sticloase, tuberculoză".

Nu se poate să nu te gîndești la toate acestea, atunci cînd, parcurgînd documentele Congresului Partidului Comunist Chinez, ai în față tabloul viu al mersului Chinei spre socialism. Vechea Chină slabă și mizeră rămîne departe, în urmă. În marea familie frățească a țărilor sistemului mondial socialist, cei 600.000.000 de constructori ai Chinei noi luptă pentru țelul comun: socialismul.

Inima se umple de bucurie atunci cînd citești cuvintele raportului politic al C.C. al P. C. Chinez: problema „care pe care" a fost rezolvată în marea Chină în favoarea socialismului. Revoluția socialistă a și obținut mari succese în toate sectoarele hotărîtoare ale construirii socialismului.

Pe baza tezelor fundamentale ale teoriei marxist-leniniste pe care o aplică creator la condițiile concrete ale Chinei, Partidul Comunist Chinez conduce cu fermitate poporul chinez la transformarea cît mai grabnică a patriei sale într-o mare putere socialistă.

Pornind de la situația concretă specifică din China, C.C. al P.C. Chinez a definit astfel linia generală a partidului în perioada de trecere de la capitalism la socialism: să se realizeze treptat în decursul unei perioade destul de îndelungate industrializarea socialistă a țării și să se înfăptuiască transformarea socialistă a agriculturii, industriei meșteșugărești și a industriei și comerțului capitalist. Elaborînd această linie generală partidul comunist a subliniat că pentru construirea socialismului este necesar să se dezvolte industria socialistă și în primul rînd industria grea în scopul de a transforma China dintr-o țară agrară înapoiată într-o țară industrială înaintată.

A fost subliniată totodată necesitatea dezvoltării proporționale și armonioase a tuturor ramurilor și domeniilor economiei, necesitatea ca construcția industrială care pune accent pe dezvoltarea industriei grele să nu se desfășoare izolat, ci să fie pusă în legătură cu toate ramurile economiei și îndeosebi cu agricultura.

În conformitate cu linia generală din perioada de trecere s-a trecut în 1953 la îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Transformările socialiste din agricultură, din industria meșteșugărească, din industria și comerțul capitalist au și fost îndeplinite în linii generale. Potrivit datelor statistice din iunie a.c. din cele 120 milioane de gospodării țărănești din țară, 110 milioane adică 91,7 la sută au intrat în cooperative agricole de producție dintre care majoritatea (75 milioane gospodării) au intrat în cooperative de tip superior, 90 la sută din totalul lucrătorilor ocupați în industria meșteșugărească au intrat în cooperative meșteșugărești, grupuri de producție, cooperative de producție, de aprovizionare și consum. În general s-a și înfăptuit transformarea totală, pe ramuri a tuturor întreprinderilor industriei și comerțului capitalist în întreprinderi mixte de stat — particulare, întreprinderi care în viitor, la momentul oportun vor fi transformate în întreprinderi de stat, socialiste în întregime.

Așa cum s-a subliniat în documentele Congresului, primul plan cincinal se îndeplinește cu succes și în linii mari poate fi îndeplinit înainte de termen. În cursul înfăptuirii planului s-au dobîndit succese uriașe. În cei cîțiva ani care au trecut a fost lărgită baza siderurgică din nord-estul Chinei, cu centrul ei, combinatul siderurgic din Anșan, s-a trecut la construirea a două noi baze siderurgice în Mongolia interioară și China centrală, a început construirea unei serii de noi centrale electrice și lărgirea celor vechi, construirea și lărgirea minelor carbonifere, a exploatărilor petrolifere, a întreprinderilor metalurgiei neferoase, a întreprinderilor industriei chimice și industriei de materiale de construcții, precum și a unor uzine de construcții de mașini. Primul plan cincinal prevede construirea a 694 de noi obiective industriale importante dintre care 455 să fie terminate. De fapt numărul obiectivelor pentru care se vor desfășura lucrările de construcție se ridică la 800, iar numărul obiectivelor a căror construcție se va putea termina, va fi de aproximativ 500. A crescut nivelul producției industriale și agricole. Planul cincinal în curs de înfăptuire prevede ca în anul 1957 producția globală a industriei și agriculturii să crească cu peste 60 la sută față de anul 1952. Creșterea producției globale prevăzută în cincinal va fi depășită. Indicii producției industriale globale prevăzuți de planul anului în curs au și atins pe cei planificați pentru 1957. Volumul producției prevăzut de planul pe anul acesta la oțel, laminate de oțel, mașini-unelte pentru așchierea metalelor, ciment, anvelope auto, bumbac fire, țesături de bumbac, hîrtie etc, depășește indicii planificați pentru 1957. În prezent industria chineză produce deja automobile, avioane cu reacție, generatoare cu putere de 6—12 mii kw, utilaj minier, utilaj metalurgic. Pînă la sfîrșitul anului 1957 China își va putea asigura prin propriile ei forțe aproximativ 60 la sută din nevoile de mașini și utilaj. Se prevede că agricultura Chinei va depăși prevederile planului cincinal atît în ceea ce privește producția globală cît și în ceea ce privește principalele culturi cerealiere și tehnice. Deși anul acesta au fost inundații mari, secetă și vînturi puternice, totuși, pe baza cooperativizării agriculturii producția de cereale a atins nivelul planificat pentru 1957.

În ultimii trei ani au fost realizate uriașe lucrări de irigații în bazinul fluviului Huaihe, pe cursul mijlociu al fluviului Iantzî și pe multe alte fluvii.

Lungimea căilor ferate construite și reconstruite va atinge în 1957 aproximativ 5500 kilometri.

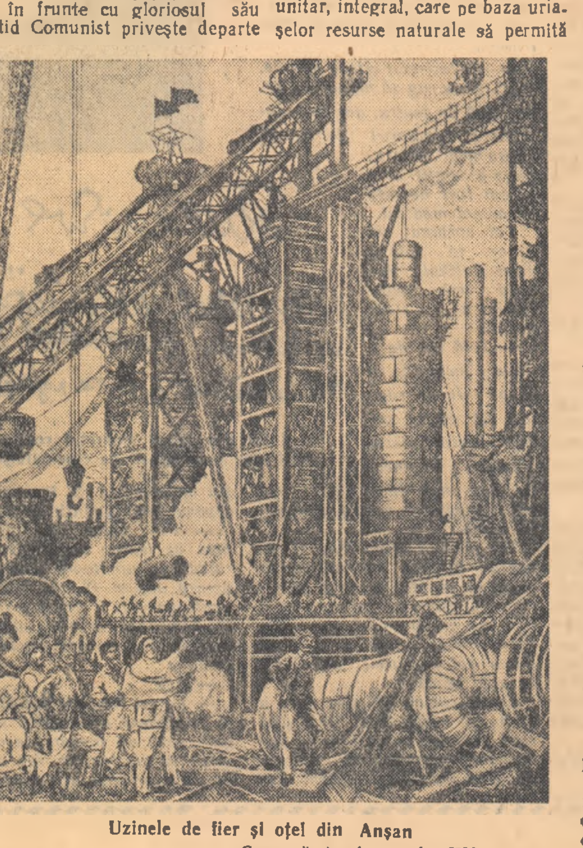
S-au făcut pași înainte pe drumul îmbunătățirii vieții oamenilor muncii. Anul acesta salariile medii ale muncitorilor și funcționarilor au crescut cu 33,5 la sută față de 1952. Suprafața globală a căminelor pentru muncitori și funcționari ce vor fi construite de stat în cursul primului cincinal se cifrează la peste 50 milioane de metri patrați.

Toate aceste realizări sînt rodul muncii avîntate a întregului popor chinez. La toate acestea și-a adus contribuția înflăcărată și tineretul Chinei noi. Tînăra generație a raportat Congresului Partidului despre cei 120.000.000 de tineri care au plantat pomi pe o suprafață de 37 milioane hectare, despre cei 800 miliarde țzini de îngrășăminte strînse de tineri, despre sutele de mii de tineri care au plecat pe șantierele de construcție din raioanele slab dezvoltate, despre cele 9500 brigăzi de tineret din industrie dintre care cele mai multe dau cîte 4—5 norme, despre cele 106 mii tone fier strînse de tineri sau cele 5700 tone oțel și 1800 tone ciment economisite de tineret.

Rezolvînd sarcinile actuale, luptînd pentru succesul deplin al primului cincinal și plecînd de la victoriile dobîndite, poporul chinez în frunte cu gloriosul său Partid Comunist privește departe înainte, trasează în planurile sale perspective și mai mărețe de dezvoltare a patriei sale.

Cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez a pus în fața marelui popor al Chinei un grandios plan de transformare a patriei sale într-un puternic stat socialist industrial.

În decursul a trei cincinale urmează să se creeze în China în linii esențiale un sistem industrial unitar, integral, care pe baza uriașelor resurse naturale să permită producerea celor mai importante mașini și utilaje, materii prime și materiale, să permită satisfacerea cerințelor unei reproducții lărgite și a reconstrucției tehnice a economiei, să permită totodată satisfacerea cerințelor legate de creșterea neîncetată a nivelului de trai al poporului.

Uzinele de fier și oțel din Anșan
Gravură în lemn de KU YUAN

Pornind de la această sarcină de bază, Congresul a elaborat direcțiile principale ale celui de al II-lea plan cincinal. Așa cum se arată în documentele Congresului, sarcinile de bază ale celui de al II-lea plan cincinal (1957-1962) vor fi următoarele:

1. De a duce înainte și pe viitor construcția industrială punînd accentul pe industria grea, de a face să progreseze reconstrucția tehnică a economiei naționale, de a crea o bază trainică pentru industrializarea socialistă a țării. Paralel cu dezvoltarea cu precădere a industriei grele va trebui dezvoltată activ industria ușoară luîndu-se ca punct de plecare posibilitățile de procurare a materiei prime și posibilitățile financiare, precum și cerințele pieței.

2. De a desăvîrși în mod consecvent transformările socialiste, de a întări și lărgi proprietatea colectivă și cea a întregului popor.

3. De a stimula producția industrială, agricolă și meșteșugărească pe baza construcției socialiste și a transformărilor socialiste și de a dezvolta corespunzător transporturile și comerțul.

4. De a pregăti pe toate căile cadre de constructori, de a îmbunătăți munca de cercetări științifice în vederea asigurării nevoilor dezvoltării economiei și culturii socialiste.

5. De a întări capacitatea de apărare a țării, de a asigura ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului pe baza dezvoltării producției industriale și agricole.

În cel de al doilea cincinal va progresa intens dezvoltarea construcției de mașini, se va intensifica dezvoltarea industriei electroenergetice și carbonifere și a industriei materialelor de construcții, se va desfășura activ construc-

VIAŢA DE ORGANIZAŢIE

„Ce vrem să ştim ?"

Aceasta este tema unei adunări cu tineretul, organizată nu de mult de comitetul U.T.M. de la Fabrica „Tricotajul Roşu" din Bucureşti.

Utilitatea unei adunări U.T.M. cu tema „Ce vrem să ştim?" trebuia confirmată în practică. Răspunsul dacă o asemenea adunare va fi sau nu binevenită, era simplu: numărul întrebărilor, dar mai ales, problemele pe care aveau să le ridice tinerii. In legătură cu aceasta s-au făcut fel de fel de pronosticuri, care variau în funcţie de optimismul membrilor comitetului U.T.M.

Şi totuşi, adunarea a întrecut aşteptările.

La început utemiştii nu prea erau lămuriţi ce fel de întrebări să pună: numai despre organizaţia U.T.M., ori numai despre producţie?

— Putem să întrebăm şi despre viaţa altor popoare? Dar despre filme?

— Tot ce v-ar interesa să ştiţi — a venit răspunsul membrilor birourilor organizaţiilor de secţii care notau întrebările.

Odată adusă această precizare au început să curgă întrebările. S-ar putea crede că-i termen nepotrivit ales, dar aşa se petreceau lucrurile: curgeau întrebările.

...Adunarea începuse de mult. Explicaţiile clare, precise şi scurte se succedau cu repeziciune. Chipurile vesele şi în acelaşi timp curioase ale tinerilor nu trădau oboseală. Ascultau totul cu atenţie.

...Naţionalizarea Canalului de Suez, interzicerea P.C.G., pactele S.E.A.T.O. şi N.A.T.O. şi alte întrebări legate de problemele de politică externă au căpătat din partea tovarăşului A. Cochici, secretarul organizaţiei P.M.R. din întreprindere, explicaţii documentate.

S-a întrebat şi care e deosebirea între o vizită oficială şi una neoficială; n-au lipsit nici întrebări care au necesitat răspunsuri extrem de scurte („care e capitala Etiopiei?"). Trecuse o bună bucată de timp dar întrebările nu erau nici pe departe epuizate.

Explicaţia dată de tovarăşa Maria Calotă la întrebarea: „Din ce este format un atom, ce rol joacă electronul, dar protonul în formaţia acestuia?" a fost însoţită de desenul schemei pe care a presupus-o Rutherford comparînd atomul cu sistemul solar. Tovarăşul Vasile Focheanu, asistent la laboratorul atomic al Universităţii „C. I. Parhon", i-a făcut apoi cunoştinţă tovarăşului Sirding Milo, care pusese întrebarea, şi celorlalţi tineri cu Henry Becquerel şi cu constatările sale asupra radioactivităţii şi a elementelor radioactive. Se dau apoi răspunsuri unor întrebări legate de producţia fabricii. Are cuvîntul tovarăşul inginer Niţă Constantin. Se discută diferenţa dintre cele patru maşini de depănat. Se dau exemple concrete...

...Trecuseră două ore. Aceeaşi atenţie însă îi reunea pe toţi. Vorbea tovarăşa Maria Mironescu, directoarea întreprinderii, despre istoricul fabricii: „Fabrica fiinţează de mult. Inainte de 23 August ea aparţinea lui Norbert Juster şi se numea Industria Textilă Romînă... Astăzi sorturile de tricot sînt variate; dăm zilnic 10—15 mii tricotaje şi totuşi ni se par uneori insuficiente. In trecut însă producţia era extrem de redusă, maşini puţine..."

Intrebări cu tîlc au fost puse comitetului de întreprindere, conducerii fabricii şi îndeosebi comitetului U.T.M. Iată cîteva dintre ele:

— De ce nu funcţionează difuzoarele?

— De ce U.T.M.-ul nu organizează reuniuni cu teme?

— De ce nu mai există corul fabricii?

— Ce să facem ca să păstrăm drapelul de întreprindere fruntaşă pe ramură de producţie pe care l-am cîştigat?

— De ce?...

La cele mai multe, tov. Marian Victor, secretarul comitetului U.T.M., a răspuns prin angajamente concrete.

...Se făcuse seară. Şedinţa se terminase. Discuţiile nu conteneau nici în timpul dansului. Laudele tinerilor la adresa iniţiatorilor, membrii comitetului U.T.M., nu-i scuteau pe aceştia şi de critica lipsurilor care existaseră în organizarea adunării. Prezenţa la adunare a unui profesor de geografie, explicaţiile lui la hartă, de pildă, ar fi lămurit mai bine întrebările: ce ţări pot fi considerate ca făcînd parte din Orientul Apropiat şi Mijlociu sau de ce mările: Albă, Neagră, Roşie etc. poartă aceste denumiri? Mai erau şi altele. Dar nu lipsurile ocupau locul cel mai important în discuţiile tinerilor. Iniţiativa comitetului U.T.M. de a organiza astfel de adunări în care să se răspundă problemelor care-i preocupă pe tineri trezise interesul fiecăruia. Tinerii se pregăteau acum cu noi întrebări, căci vroiau neapărat ca asemenea discuţii să se mai organizeze şi asta cît de curînd. Cîte nu mai au de întrebat!

Ce vrem să ştim?

— Totul — sau, mai realist, cît mai multe lucruri, vor răspunde aceşti tineri entuziaşti. Şi organizaţia U.T.M. de la „Tricotajul Roşu" a găsit încă o posibilitate de a le satisface curiozitatea, de a le da răspuns nenumăratelor probleme ce-i interesează.

A. AVRAMESCU

O adunare superficială

Inainte de începerea adunării, elevilor li s-a atras atenţia:

— Să fiţi cuminţi!...

Cu aceeaşi intenţie elevii socotiţi „mai gălăgioşi", care se aşezaseră în ultimele rînduri, au fost mutaţi în băncile din faţă.

Iată însă că pînă la urmă nu gălăgia a fost aceea care m-a impresionat neplăcut — ar fi nefiresc să pretinzi elevilor ca, timp de cîteva ore, să stea ca sfinţii pe pereţi — ci însuşi conţinutul adunării, felul cum au fost tratate problemele utemiştilor în darea de seamă, cum au fost dezbătute în cadrul discuţiilor.

Adunările de dare de seamă şi alegeri pe şcoală nu sînt prea dese: doar odată pe an. De aceea ele trebuie să fie într-atît de bogate în învăţăminte încît să rămînă în amintirea utemiştilor şi să servească pe viitor de călăuză în întreaga activitate a organizaţiei.

E foarte greu de calculat un procent pentru a aprecia în ce măsură adunarea de la şcoala 24 mixtă din Bucureşti a fost la o asemenea înălţime. În cuvinte însă putem preciza mai bine; ea a fost pilda unei adunări superficiale, ţinută de mîntuială. E neplăcut să facem asemenea aprecieri, dar nu putem ocoli realitatea.

Să vedem darea de seamă. După cîteva cuvinte despre unele realizări ale învăţămîntului, care servesc drept introducere, se trece la problema învăţăturii. Aici se spune că: „prima sarcină a organizaţiei a fost permanenta ridicare a nivelului de cunoştinţe al elevilor, punîndu-se accent pe studiul individual". Apoi, în loc să fie analizată situaţia din şcoală în loc să se arate cum a fost realizată această sarcină, darea de seamă continuă: „Una din clasele care au obţinut succese a fost a IX-a, unde, la sfîrşitul anului au fost doar două corigente — Cluteş şi Stănoiu — la limba latină.

Exemplul este susţinut de cîteva rînduri în care sînt redate în mod general metodele folosite în şcoală în vederea ridicării nivelului la învăţătură, ca în concluzie să se arate că: „Rezultatele au fost destul de bune, dar puteau fi foarte bune". Cauze: „Mulţi şi-au însuşit materia superficial sau au învăţat în salturi". Ca exemplificare este citată clasa a X-a, unde în primele pătrare au fost mulţi corigenţi. Elevii au învăţat apoi în grabă, pentru a nu pierde anul şi astfel mulţi au pierdut examenul de admitere pentru intrarea în facultate.

Nici un cuvînt pentru a arăta de unde provin toate aceste lipsuri. Cum de au fost ele tolerate? De ce darea de seamă nu spune nimic nici despre atitudinea comitetului U.T.M.? De unde teama aceasta de critică şi autocritică? Sau comitetul se simte prea mult cu musca pe căciulă şi nu vrea să-şi dezvăluie slaba activitate?

Şi totuşi faţă de cele ce urmează punctul I al dării de seamă e cel mai bine tratat. De aici încolo superficialitatea e şi mai evidentă.

In privinţa disciplinei se spune doar că mai sînt elevi care nu se încadrează în regulamentul şcolii, lipsesc nemotivat, se poartă necuviincios cu tovarăşii profesori şi cu colegii, strică mobilierul şcolii etc. Pentru ca nu cumva să ni se pară că sînt prea multe lipsuri, ni se atrage atenţia:

„Nu trebuie să rămînem cu impresia că în şcoală sînt numai indisciplinaţi..."

La aceasta s-a redus „analizarea" problemei învăţăturii şi disciplinei.

La cele de mai sus se mai pot adăoga şi frazele şablon de concluzie: „Cu toate acestea considerăm că munca a putut merge mai bine" şi „Vrem ca în acest an comitetul să muncească mai bine".

Nu putem spune că în şcoală n-ar fi existat o activitate şi că din pricina aceasta darea de seamă n-ar fi avut despre ce anume să se ocupe. Chiar textul prezentat ridica cîteva probleme interesante, dar se mulţumea numai cu atît şi le lăsa în suspensie, fără nici un comentariu, fără să le aprofundeze, fără să facă o analiză a cauzelor care au dus la existenţa lipsurilor semnalate.

Darea de seamă a dat tonul discuţiilor. Niciun utemist nu s-a ridicat să dezbată serios problema învăţăturii şi disciplinei. Niciunul nu a venit să critice serios comitetul pe şcoală pentru faptul că nu a analizat prin nimic felul cum a contribuit la educaţia comunistă a elevilor. Cei înscrişi la cuvînt au vorbit pe acelaşi ton blînd pe care era întocmită darea de seamă, fără a critica pe nimeni, fără a obiecta nimănui nimic.

Pentru argumentare, cîteva spicuiri:

Augustina Berchez, complectări la activitatea sportivă: „Am obţinut locul I la concursul interşcolar de gimnastică pe raion. Comitetul U.T.M. s-a îngrijit de antrenamente".

Ileana Ştefan, întrebare: „dacă în şcoală a existat gazetă de perete, că nu s-a pomenit despre ea în darea de seamă". (Aici, ca o mică paranteză, menţionăm replica imediată a vechii secretare U.T.M.: — „De ce mai întrebi, dacă ştii?...").

Dumitrescu Dan a îndrăznit totuşi să destăinuie că în clasa lor, a IX-a, sînt doar 2-3 abonamente la ziar.

De această dată intervine instructorul comitetului raional, tovarăşul Alexandru Ungureanu: „Cine-i de vină"?

— Eu nu-i pun vină comitetului — se apără Dumitrescu.

— Comitetul?! întrebă mirat instructorul.

Dan dădu din cap în semn negativ. Apoi, ca şi cînd ar fi descoperit ceva: Utemiştii... Utemiştii sînt de vină.

— Utemiştii, frate! îi aprobă tovarăşul Ungureanu.

Adunarea n-a reuşit să-şi atingă scopul. Noul comitet a fost ales în pripă, fără a se adînci laturile principale ale muncii de pînă acum; activitatea de viitor n-a fost orientată.

In parte e vina comitetului, deoarece nici în dimineaţa zilei stabilite pentru adunare nu avea darea de seamă întocmită în formă definitivă şi a tov. Al. Ungureanu instructorul Comitetului raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej" care a îngăduit acest sistem superficial de pregătire. Nu mai mică este lipsa celorlalţi utemişti care, în loc să fie activi, s-au complăcut în situaţia de simpli spectatori, „ecouri" docile.

Recomandăm organizaţiei de bază U.T.M. de la Şcoala mixtă 24 din Bucureşti mai multă preocupare pentru învăţătură, pentru disciplină, pentru educarea iniţiativei şi combativităţii tinerilor, a spiritului lor critic şi autocritic, fără de care nu va fi cu putinţă înviorarea activităţii şcolare şi extraşcolare a elevilor.

C. MANCIUR

ţia în ramurile nedezvoltate ale industriei — industria petroliferă, chimică şi de radio.

Se va pune accentul pe construirea întreprinderilor mari care joacă rolul de schelet al industriei. In construcţia industrială se va ţine seama de necesitatea unei juste şi raţionale repartiţii teritoriale, de necesitatea dezvoltării economice a regiunilor din interiorul Chinei, care au rămas în urma regiunilor de pe litoral.

Alocaţiile pentru construcţiile capitale vor fi aproximativ de două ori mai mari decît în primul cincinal. Odată cu continuarea construcţiei bazelor siderurgiei în nord-estul Chinei, în China centrală şi în Mongolia inferioară, se vor construi noi baze industriale în regiunea din apropierea trecătorii Şanmînsia, în regiunea provinciilor Gansu şi Tzinhai, în regiunea Sintzian şi în China de sud-est.

In 1962 producţia globală a industriei va fi aproximativ de două ori mai mare decît în 1957. Industria chineză va putea asigura la sfîrşitul celui de al doilea cincinal aproximativ 70 la sută din nevoile de maşini şi utilaj inclusiv unele maşini şi mecanisme grele şi de precizie.

Producţia globală a agriculturii va creşte în 1962 cu 35 la sută în comparaţie cu nivelul prevăzut de plan pentru anul 1957.

E interesant de remarcat următorul fapt: în urma desfăşurării cu succes a transformărilor socialiste principala parte a producţiei industriale şi agricole a R.P. Chineze va fi încadrată în planul de stat. Totuşi în scopul satisfacerii variatelor cerinţe ale societăţii, o parte din producţie, dacă nu vine în contradicţie cu planul de stat, poate să nu fie încadrată în plan, unităţile de producţie producînd direct în concordanţă cu condiţiile de aprovizionare cu materii prime şi cu piaţa de desfacere a mărfurilor ca o complectare la producţia planificată.

In noul cincinal va creşte mai departe nivelul de viaţă al poporului chinez. In decursul celui de al doilea cincinal numărul muncitorilor şi funcţionarilor va spori cu aproximativ 6—7 milioane de oameni, salariul mediu al muncitorilor şi funcţionarilor va spori cu 25—30 la sută, veniturile ţăranilor vor spori de asemenea cu 25—30 la sută. Se va îmbunătăţi aprovizionarea populaţiei cu cereale, cu ţesături de bumbac şi cu alte mărfuri principale: ulei comestibil, zahăr, petrol lampant, cărbune etc. In 1962, volumul aprovizionării populaţiei Chinei cu diferite mărfuri de larg consum va spori cu aproximativ 50 la sută în comparaţie cu circulaţia mărfurilor planificată pentru anul 1957.

Aşadar indicaţiile elaborate de Congres cu privire la cel de al doilea plan cincinal al R. P. Chineze, presupun o dezvoltare puternică şi rapidă a economiei naţionale. Traducerea în viaţă a acestui cincinal — aşa cum subliniază documentele Congresului, va pregăti condiţiile necesare pentru rezolvarea în linii mari în cursul celui de al treilea cincinal a principalelor sarcini ale perioadei de trecere.

Salutînd din inimă marele popor frăţesc al Chinei, care luptă pentru înfăptuirea grandioaselor perspective luminate de hotărîrile celui de al VIII-lea Congres al P. C. Chinez, pentru făurirea unui puternic stat industrial socialist, oamenii muncii din ţara noastră sînt conştienţi de însemnătatea uriaşă pe care o are mersul ferm spre socialism al poporului de 600.000.000 al Chinei pentru triumful socialismului şi al păcii în întreaga lume.

EM. RUCAR

Festivalul filmului sovietic

In cadrul manifestărilor Lunii prieteniei romîno-sovietice, în ziua de 19 octombrie se va deschide în Capitală la cinematograful Patria Festivalul filmului sovietic. Cu acest prilej va fi prezentat filmul sovietic „Dosarul 306", în regia lui A. M. Room.

In cadrul festivalului vor mai fi prezentate în Capitală filmele sovietice: „Muzică cu bucluc", „Artist cu orice preţ", „Drumuri şi destine", „Cazul Rumeanţev", „Fiul", „Ei au fost primii".

Festivaluri ale filmului sovietic se vor desfăşura şi în oraşele Ploeşti, Cluj, Timişoara, Oraşul Stalin, Constanţa, Tg. Mureş, Craiova, Iaşi şi alte localităţi.

Vizitele delegaţiei de ziarişti sovietici

Delegaţia de ziarişti sovietici a vizitat marţi oraşul Ploeşti. La comitetul executiv al sfatului popular regional Ploeşti, oaspeţii au fost întîmpinaţi de Gheorghe Stan, preşedintele sfatului popular regional, Ion Vidraşcu preşedintele sfatului popular orăşenesc, Gheorghe Răvaş, secretar al Comitetului regional P.M.R., Ion Samoilă, secretar al comitetului orăşenesc P.M.R., M. Leventson redactor şef al ziarului „Flamura Prahovei", precum şi de ziarişti ai presei locale. Oaspeţilor li s-a vorbit despre istoricul oraşului şi regiunii Ploeşti, şi despre perspectivele lor de dezvoltare. Apoi ziariştii sovietici au vizitat schela petroliferă Boldeşti şi rafinăria nr. 1. In aceeaşi zi, ei au vizitat G.A.S. „Tudor Vladimirescu" din Valea Călugărească, iar seara s-au întîlnit cu colectivul redacţional al ziarului „Flamura Prahovei".

SĂPTĂMÎNA CĂRŢII SOVIETICE

A. Blok: „Versuri alese"

Editura „Cartea Rusă" 1956

Pe autorul poemului „Cei doisprezece" cititorii noştri l-au cunoscut pînă în prezent prea puţin. Volumul de „Versuri alese" în traducerea lui M. Djentemirov şi M. Calmîcu, apărut în editura „Cartea rusă" le dă posibilitatea să ia contact cu laturi diferite ale creaţiei lui Alexandr Blok despre care Maiakovski spunea pe drept cuvînt că... „reprezintă o întreagă epocă poetică".

Purtînd amprenta vremii sale, opera lui Blok este o oglindă a căutărilor poetului, pe care probitatea morală şi dragostea de patrie îl călăuzeau spre revoluţie, deşi era departe de a o înţelege. Uneori vagă, abia întrezărită, alteori predominantă apare în versuri preocuparea acestuia pentru găsirea unui drum, a unui ideal care să răspundă năzuinţei sale de a lucra spre binele „dezmoşteniţilor soartei". Intr-o poezie din anul 1900, zugrăvind poetul, „ros de îndoială" care stă stingher la o răscruce, neştiind încotro să pornească, Blok exclamă:

„Va fi o zi, o vreme-odată,
Va fi în viaţa lui un ţel".

Spre acest ţel pe care moartea timpurie — la numai patru ani după Revoluţia din Octombrie — nu l-a îngăduit să-l slujească aşa cum ar fi vrut, tindea Blok chiar şi în anii cînd creaţia se părea covîrşită de influenţa dizolvantă a simbolismului. Din cînd în cînd, accente de durere sau revoltă, întrebări chinuitoare apar în poeziile sale, mărturisind neputinţa de a se dezinteresa de problemele actualităţii, de a adera deplin la individualismul profesat de simbolişti. Aşa e imaginea exploatării oamenilor din „Fabrica", „Miting" — închinată unui luptător căzut, poezia plină de dezgust faţă de lumea „celor sătui" scrisă în anul 1905... Cugetînd la soarta maselor din ţara sa („E asuprit, flămînd poporul") poetul se întreabă la cîţiva ani după revoluţia din 1905:

„Va înflori cîndva ogorul?
Poporul oare s-o trezi?"

Revoluţia din Octombrie pe care Blok a salutat-o cu entuziasm, l-a inspirat cea mai interesantă operă a sa, „Cei doisprezece", a cărei forţă n-o diminuează decît în mică măsură viziunea încă naivă asupra revoluţiei (poetul vede în ea numai „ura sfîntă" — elementul distructiv, rolul de nimicitor al vechii „lumi zălude"). Poemul e o încununare a întregii creaţii a lui Blok, a luptei sale lăuntrice în care a biruit — ce-i drept, nu înţeles pe deplin de către poet — adevărul celor mulţi.

I. Efremov: „Lacul duhurilor de munte"

Editura Tineretului 1956

Apariţia în colecţia „Cutezătorii" a unora dintre cele mai pasionante povestiri ale lui I. Efremov răspunde unei vechi dorinţe a cititorilor noştri, amatori de literatură ştiinţifico-fantastică.

Povestirile lui Efremov îţi dau sentimentul autenticului, al experienţei trăite de autor. Fără să vrei, ţi se impune comparaţia cu acele aşa zise lucrări ştiinţifico-fantastice în care elementul ştiinţific e numai un pretext pentru aventuri de tipul celor din romanele „captivante". In „Lacul duhurilor de munte", în cele mai multe bucăţi din volum planează de asemenea o atmosferă încărcată de mister, dar acesta e misterul tainelor ştiinţifice încă nedezlegate, a căror descifrare poate arunca lumină asupra multor pagini obscure din istoria pămîntului sau poate aduce oamenilor bunuri nepreţuite. Vigoarea neobişnuită şi bucuria de a trăi, care îi cuprinde pe cercetătorii ruinelor străvechiului observator astronomic („Nur-I-Deşt"), le sugerează existenţa unui element radioactiv în aceste locuri, fenomenele stranii — generatoare de superstiţii şi legende — care se petrec pe un lac din munţi, ajută omului de ştiinţă să descopere un uriaş zăcămînt de mercur, („Lacul duhurilor de munte"), colţii de elefant şi desenele găsite într-o peşteră siberiană dovedesc că aici, cu peste cincizeci de mii de ani în urmă a ajuns migraţiunea animalelor chiar a oamenilor din Africa. („Piscul de sub lună"). Se degajă din povestirile lui Efremov o poezie a ştiinţei — dacă se poate spune aşa — o bucurie a descoperirilor ştiinţifice chiar cînd acestea rămîn în stare de ipoteză, care-l molipseşte şi pe cititorul de obicei indiferent la asemenea probleme. Pînă şi „Olhoi-horhoi", singura bucată în care misiunea ştiinţifică se încheie în chip tragic — cu moartea a doi tineri ucişi fulgerător de nişte vietăţi ciudate ce rămîn necunoscute, — e un îndemn către noii cercetători să-şi îndrepte atenţia şi spre studierea acestei enigme a deşerturilor mongole.

Ar putea părea întîmplătoare descoperirile pe care geologii sau exploratorii din povestirile lui Efremov le fac în cursul cercetărilor lor, urmărind de obicei altă ţintă. Dar după cum spune unul din eroi, „întîmplările" acestea sînt de fapt, rodul multor ani de îndelungi căutări, al stăruinţei care educă în omul de ştiinţă o sensibilitate specială, îi înzestrează cu acea „busolă interioară" care-l duce spre izbîndă. Şi ar fi de ajuns să amintim pe geologul Usolţev din „Cornul alb" urcînd cu eforturi supraomeneşti piscul inaccesibil de stîncă, pentru a înţelege că povestirile lui Efremov reprezintă apologia voinţei de neînfrînt a pasiunii cercetătorului neobosit.

Noi traduceri din literatura rusă şi sovietică

GOGOL N. V. — Opere vol III 276 pag. — 13,85 lei. *Ed Cartea rusă*; GOGOL N. V. — Revizorul (ediţie festivă) 136 pag — 20 lei. *E.S.P.L.A.*; GORKI M. — Opere vol. II 680 pag — 19 lei. *Ed. Cartea rusă*; GORKI M — Opere vol. XII 576 pag. — 17,40 lei. *Ed Cartea rusă*; GORKI M. — Copilăria — La stăpîn — Universităţile mele — Trilogie autobiografică. Preţul trilogiei 9 lei *Ed Cartea rusă*; GONCEAROV I A — Fregata „Pallada" vol. I şi II. Colecţia „Roman gazetă" vol. I — 120 pag., vol. II — 176 pag., 8 lei *Ed. Cartea rusă*; LERMONTOV M I — Poeme 140 pag. — 22 lei. *Ed. Cartea rusă*; MAIAKOVSKI V. — V. I. Lenin — poem 140 pag — 2,60 lei. *Ed. Cartea rusă*; MAIAKOVSKI V. — „150.000.000" poem 88 pag. — 1,50 lei. *Ed. Cartea rusă*; NECRASOV N. A. — Femeile ruse — decembristele — poem 120 pag — 2,75 lei *Ed. Cartea rusă*; OSTROVSKI A. N. — Kozma Zaharici Minin, Sukoruk, Cronică dramatică în cinci acte în versuri 232 pag — 3,20 lei *Ed. Cartea rusă*; PUŞKIN A. S — Evghenii Oneghin (ediţie festivă) 234 pag — 24 lei *Ed Cartea rusă*; RUSTAVELI ŞOTA — Viteazul în piele de tigru — poem 388 pag — 30 lei *Ed. Cartea rusă*. SALTIKOV ŞCEDRIN E. M. — Opere alese 292 pag — 25 lei *Ed. Cartea rusă*; TOLSTOI L. — Teatru 370 pag. — 25 lei. *E.S.P.L.A.*; TURGHENIEV I S. — Opere vol. V 328 pag — 12,15 lei *Ed Cartea Rusă*; *** — Antologia poeziei sovietice 974 pag — 35 lei. *Ed. Cartea rusă* FEODOR GLADKOV — Energia — roman 860 pag — 19 lei. Ed. *Cartea rusă*.

In inima unui „Ceahlău" de sare

Masivul de la Ocna Mureş

Cu două mii de ani în urmă, cuceritorii Daciei, romanii, au dat pe locurile unde este azi Ocna Mureş de un masiv de sare. Robii, cu unelte primitive, s-au apucat să cioplească masivul de sare la suprafaţă. Apoi bolovanii uriaşi de sare au fost transportaţi cu plutele pe Mureş. De pe Mureş pe Tisa, de pe Tisa pe Dunăre. Şi aşa, pînă în îndepărtatele ţinuturi ale împărăţiei romane. La Ocna Mureş, robii aceştia ai sării, care au hohotit în plîns sub biciul supraveghetorilor, au lăsat urme care se văd şi azi; nişte gropi de 400 metri lungime şi 100 metri lăţime. De aici a fost tăiată sarea.

Superstiţia că vărsarea sării aduce necaz şi supărare, are un sîmbure istoric. In timpurile de demult sarea era un obiect de preţ în casa omului. Se găsea în cantităţi mici şi de aceea vărsarea ei aducea supărare şi ceartă.

Aici, la Ocna Mureş, primii care au luat pămîntului sarea au fost sclavii romanilor. Robii sării, cu unelte primitive şi lovituri de bici, au trimis sarea scumpă, fără de care nu se poate concepe viaţa, în ţinuturile din sud.

Abia în 1775, pe timpul Austro-Ungariei, s-a început cu adevărat exploatarea masivului din Ocna Mureş. Puţul era săpat direct în sare. Bolovanii de sare erau aduşi la suprafaţă cu un crivac tras de cai. Crivacul era construit dintr-un cablu ce se înfăşura pe un tambur. La capătul cablului era legată o cofă din piele de bou în care se încărca sarea.

Dar şi în 1880, cînd sarea se exploata prin camere trapezoidale, unealta de extracţie a fost ciocanul de mînă.

La intrare, puţul e străjuit de stema minierească: două ciocane încrucişate. Stema nu e tocmai potrivită, dacă ne gîndim că azi mina e complect mecanizată, afară de o singură operaţie. Haveza înlocuieşte o sută de oameni. Perforatoarele electrice sovietice bat găurile cu o viteză uimitoare.

Orizontul 110

Gurarul Nicodim Sărac ne-a cerut de jos o „goală". Colivia coboară repede... 20, 35, 60, 85, 110 metri. Puţul pe care am coborît e tăiat în steril la vreo două sute de metri de salină. Inaintăm în galeria de beton ce ne aduce aminte de minele carbonifere. Deodată betonul se întrerupe şi zidul ce ne înconjoară, devine alb — cenuşiu, în dungi. Am pătruns în masivul de sare. Pur şi simplu înaintăm în pîntecul unui munte subpămîntean de sare. Sus, tavanul e din sare, jos sare, în dreapta şi în stînga perete de sare. Galeria din sare nu trebuie proptită cu grinzi. Aici nu există surpări. Pereţii galeriei sînt extraordinar de drept tăiaţi de havează. Aici nu există locuri strîmte, unde să mergi de-a buşelea.

Sare. Peste tot sare. Iţi umezeşti buzele şi simţi gustul sării. Mirosul pătrunzător al sării te urmăreşte cu înverşunare. Te uimeşte apoi culoarea pereţilor lîngă care mergi, ce seamănă cu o marmură ce şi-a pierdut luciul.

Sare. In sare sînt instalate şinele pe care alunecă locomotivele şi vagoneţii. In sare e montată lumina electrică, sînt tăiate camere pentru magazii, ateliere.

Sîntem la 110 metri în adînc, în fantastica împărăţie a sării. Masivul acesta are 800 metri lungime şi 400 lăţime. Adîncimea lui nici pînă azi nu se cunoaşte. O sondă a forat pînă la 1200 metri şi n-a ajuns pînă la capăt. Se presupune că masivul depăşeşte adîncimea de 2000 metri. Ne găsim deci într-un Ceahlău de sare. In adînc

In unele locuri, în pereţii galeriei sînt intrări. Aici sînt camerele de exploatare. Se deosebesc mult de abatajele dintr-o mină de cărbune. O cameră de exploatare aici e o peşteră uriaşă, lungă şi lată de zeci de metri şi înaltă de 12 metri.

In inima masivului de sare forfotesc cu fel şi fel de treburi lucrătorii din adînc. Am făcut cunoştinţă cu cîţiva oameni ai sării, stăpînii acestui munte.

Unul e inginerul Ioan Şerbu. Tînărul inginer e de fel din Ocna Mureş. Cunoaşte mina din copilărie. L-a adus aici de multe ori tatăl său, zilier de la vîrsta de 14 ani. In acele vremuri zilierul Şerbu nu şi-ar fi închipuit că fiul său va fi inginer la salină. Ioan Şerbu a terminat Institutul de mine din Brad. A lucrat pînă de curînd la întreprinderea de foraje din Bucureşti. Din înălţimea etajului unui bloc privea forfota Capitalei. Nu i-a plăcut munca de birou. Tînjea după salina din orăşelul natal. Nu s-a lăsat pînă nu l-au trimis înapoi.

...Din susul galeriei venea locomotiva electrică, trăgînd după ea un şir de vagonete încărcate pînă în vîrf cu bolovani de sare. Iosif Gulács, manipulantul, lucrează de prin '39 în mină. Pe vremea aceea vagonetele se împingeau cu mîna prin galeria lungă; doi oameni la un vagonet. De cîţiva ani Iosif Gulács a fost urcat pe locomotiva electrică:

— Ai împins destul cu mîna şi umărul, ortace Gulács, să mai tragă şi locomotiva electrică.

...In camera de exploatare nr. 8 munca e în toi. Artificierul Ioachim Szaniszlov puşcase de curînd şi lăsase în urmă un morman de bolovani de sare, pînă la tavan.

Jos, se încarcă vagonetele. E singura operaţie nemecanizată. Dacă bucăţile de sare ar fi uniforme s-ar putea introduce uşor un transportor sau un elevator. Dar sarea, după puşcătură, se înfăţişează în dimensiuni variind de la firicele de praf şi pînă la bolovani de tone.

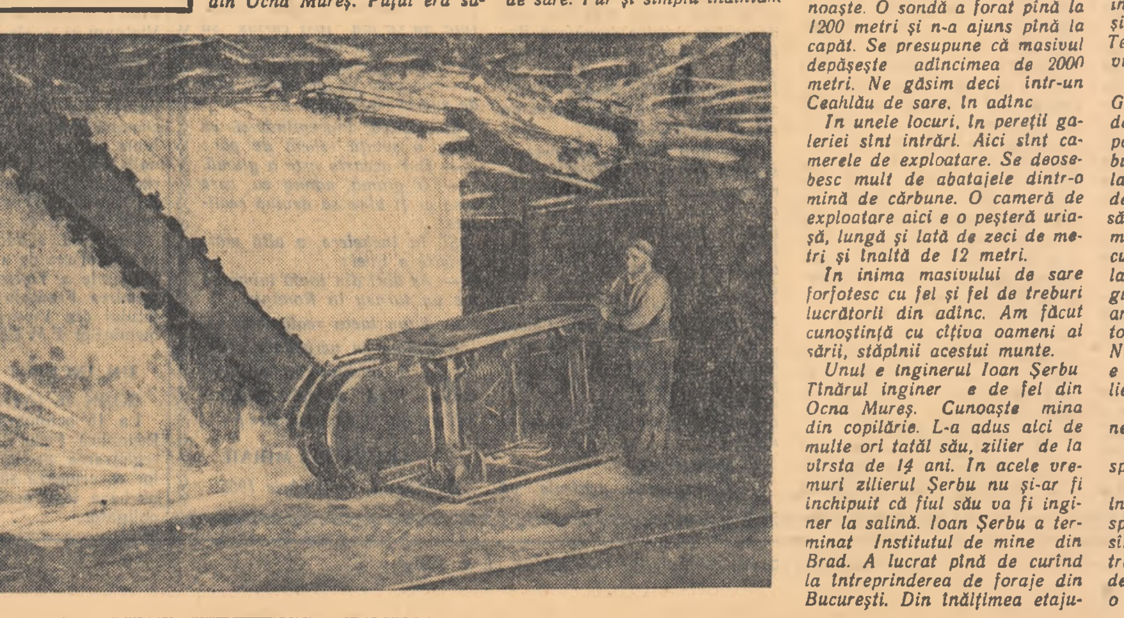
Inginerul Şerbu îmi spune însă că tehnicienii lucrează la o inovaţie care va elibera omul şi de această muncă manuală. Tehnica nouă nu cunoaşte stavilă.

...L-am mai cunoscut pe Ioan Gavriş, care lucrează în mină de la vîrsta de 14 ani. El mi-a povestit că la 3 noaptea erau buciumaţi oamenii sării să vină la mină. Şi tot noaptea, frînţi de oboseală, se întorceau acasă. Se lucra cu ciocane de mînă, vagonetele se împingeau cu mîna, iar răsplata — un salariu care nici pentru cele ale gurii nu ajungea. Ioan Gavriş are 9 copii. Afară de cei mici, toţi învaţă pe la diferite şcoli. Nevastă-sa e Mamă Eroină. Nu e glumă să ai grijă de o familie atît de numeroasă.

— Ce salariu ai dumneata, nea Gavriş, l-am întrebat?

— Păi, luna trecută — mi-a spus el — am luat 1.600 lei.

...Copii ai foştilor zilieri sînt ingineri, cei care mai ieri se speteau urnind vagonetele, azi sînt urcaţi pe locomotive electrice. Veteranii minei, muritori de foame odinioară, trăiesc azi o viaţă nouă.

Sonde în adînc

Coborîm cu „colivia" la orizontul 150 să vedem o noutate a tehnicii: sondele de saramură.

Saramura e sare dizolvată în apă dulce. Ea este materia primă pentru uzinele sodice. Saramura se face într-un singur loc în ţara noastră şi anume aci, la Ocna Mureş! Pînă nu de mult saramura aceasta se obţinea printr-un procedeu simplu: se săpa un bazin în mină şi se turna în el apă. Dar dizolvarea ţinea foarte mult şi concentraţia era la voia întîmplării. Iar uzinele sodice din localitate cereau materie primă. Doi ingineri şi un maistru au găsit atunci un mijloc ingenios de producere a saramurei: prin sonde. O sondă asemănătoare cu aceea din industria petrolului, cu două ţevi puse una în alta, forează sarea şi introduce apă dulce cu presiune. Presiunea ajută la dizolvarea rapidă a sării. Aparatele măsoară cu precizie saturaţia apei, aşa că azi, prin cele două cîmpuri de sonde, unul în adînc, altul la suprafaţă, mina asigură necesităţile de consum a uzinelor sodice din Ocna Mureş.

Inginerii Vasile Dima, Ion Babeş şi maistrul Nicolae Hopîrteanu, laureaţi ai Premiului de Stat, sînt cei care, primii în lume, au rezolvat obţinerea saramurei în mod rapid şi la o bună calitate, prin sonde.

Saramura mai are însă încă o întrebuinţare. In trecut, masivul de sare a fost exploatat fără chibzuinţă, în chipul cel mai sălbatic. Puţurile vechilor mine erau săpate direct în sare, galeriile camerelor de exploatare se aflau prea aproape de suprafaţă, la numai 30 de metri adîncime. Din această cauză se pot vedea chiar în centrul oraşului surpări de teren. Cu surpările să fie oprite, în vechile mine se introduce saramură. Au fost introduse pînă acum un milion tone de saramură şi au mai rămas de turnat încă opt sute de mii de tone.

De aici, din orizontul sondelor unice din lume, saramura curge prin ţevi, pînă la uzinele sodice. Aici se preface în sodă calcinată şi sodă caustică, materie primă de mare importanţă, necesară în mai toate ramurile industriei noastre.

ŞTEFAN HALMOŞ

Evenimentele zilei

Rezultatul discuţiilor problemei Canalului de Suez în Consiliul de Securitate al O.N.U. constituie obiectul comentariilor a numeroase ziare şi agenţii de presă străine. Acordul constituit în rezoluţia adoptată de Consiliul de Securitate a netezit calea spre continuarea tratativelor şi pentru ajungerea la un acord general. Bilanţul activităţii depuse în Consiliul de Securitate este considerat la Cairo drept un succes al guvernului egiptean care, de la începutul crizei Suezului, s-a declarat pentru tratative paşnice. Comentînd dezbaterile din Consiliul de Securitate ziarul „Al Ahbar" subliniază că anglo-francezii au eşuat în încercarea lor de a strecura în rezoluţia prezentată Consiliului planul de internaţionalizare a Canalului, sub masca creării aşa-numitei Asociaţii a ţărilor care folosesc Canalul.

Desigur nu poate contribui la un climat propice tratativelor faptul că paralel cu aprecierea lucidă a rezultatelor lucrărilor Consiliului de Securitate, în Occident continuă să aibă loc ameninţări la adresa Egiptului şi se depun multe eforturi pentru a pune pe picioare activitatea faimoasei „Asociaţii a beneficiarilor". Astfel, corespondentul ziarului „New-York Times" arată că din surse diplomatice britanice a devenit cunoscut că ministrul de Externe englez, Lloyd, a cerut S.U.A. „să se alăture unei acţiuni în vederea punerii în funcţiune în cursul acestei săptămîni a Asociaţiei beneficiarilor Canalului de Suez, fără a mai aştepta completarea amănuntelor cu caracter organizatoric". „New-York Times" scrie de asemenea că „cercurile britanice au relatat că Anglia va recurge la forţă pentru a asigura trecerea prin Canal în cazul cînd Egiptul ar opri un vas britanic după intrarea în funcţiune a Asociaţiei".

Declaraţiile de acest gen reflectă de bună seamă starea de spirit a acelor cercuri care nu vor să reţină învăţămintele folositoare ale istoriei şi continuă să viseze la restabilirea rînduielilor coloniale pe cale de dispariţie.

In legătură cu acţiunile menite să înrăutăţească atmosfera de colaborare a celor din Occident cu Egiptul este semnificativă şi ştirea transmisă de agenţia „United Press": la 15 octombrie s-a întrunit la Paris Consiliul de administraţie al fostei companii a Canalului de Suez. In raportul prezentat de preşedintele fostei companii se cere guvernului egiptean „să plătească despăgubiri pe cei 12 ani pentru care compania mai deţinea încă concesiunea". Raportul, împreună cu această cerere a fost aprobat cu 520 de voturi contra 3.

Referindu-se la starea de spirit existentă în rîndul opiniei publice şi a cercurilor politice internaţionale, ziarul vest-german „General Anzeiger" arată că promotorii politicii forţei în chestiunea Suezului se găsesc în prezent mai mult ca oricînd într-o izolare evidentă. „Orologiul ultimatumului — scrie ziarul — care cu o săptămînă înainte răsuna atît de puternic şi ameninţător, a fost învelit în vată. Oamenii negociază, nu se luptă".

Da, oamenii negociază. După cum anunţă agenţia „United Press" sosind de la sesiunea Consiliului de Securitate, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franţei a anunţat că va începe imediat noi convorbiri în problema Suezului cu D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Potrivit aceleiaşi agenţii se crede că ministrul de Externe sovietic va rămîne în capitala Franţei pînă vineri.

O telegramă din Paris ne aduce la cunoştinţă apoi că în după amiaza zilei de 16 octombrie au sosit în capitala Franţei primul ministru britanic, Anthony Eden, şi ministrul de externe britanic, Selwyn Lloyd. La sosirea pe aeroport, A. Eden a declarat reprezentanţilor presei: „Am venit la Paris la invitaţia primului ministru francez. Scopul călătoriei este de a discuta politica comună a celor două guverne ale noastre în problema Suezului, în urma întrunirii Consiliului de Securitate". In după amiaza aceleiaşi zile au început la Hotel Matignon convorbirile franco-britanice. Din partea britanică participă Anthony Eden şi Selwyn Lloyd iar din partea franceză Guy Mollet şi Christian Pineau. Eden şi Lloyd se înapoiază la Londra la 17 octombrie.

Da, metoda tratativelor este mijlocul cel mai bun pentru lichidarea divergenţelor. Agenţia „United Press" transmite: Agenţia semi-oficială de ştiri pentru Orientul Mijlociu anunţă că secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld va pleca în curînd la Londra, Paris şi Cairo pentru a stabili condiţiile de desfăşurare a apropiatelor tratative dintre Anglia, Franţa şi Egipt. Aceeaşi agenţie mai afirmă că tratativele vor începe probabil la sfîrşitul lunii octombrie.

Deşi problema Suezului a căpătat o bază de rezolvare prin hotărîrea Consiliului de Securitate o nouă problemă întunecă perspectiva securităţii şi menţinerii păcii în Orientul Apropiat şi Mijlociu. Este vorba de situaţia politică din Iordania.

Cercurile diplomatice din Londra şi Washington au anunţat că pentru a menţine „fermă" situaţia de la frontiera iordaniano-israeliană vor fi trimise trupe irakiene în Iordania. De curînd, la Amman, capitala Iordaniei, a sosit o delegaţie guvernamentală irakiană care a dus tratative în acest sens cu forurile corespunzătoare iordaniene. Tratativele au eşuat ca urmare a divergenţelor ivite între cele două părţi. O ştire venită din Damasc arată că în cercurile siriene bine informate se confirmă ştirile apărute în presa occidentală potrivit cărora între S.U.A. şi Anglia s-a realizat un acord în problema aducerii de trupe irakiene pe teritoriul Iordaniei sub pretextul ajutorării Iordaniei în legătură cu agravarea relaţiilor israeliano-iordaniene.

Care sînt ţelurile uneltirilor puterilor occidentale?

In primul rînd, trimiterea de trupe irakiene în Iordania are drept scop extinderea influenţei pactului de la Bagdad asupra acestei ţări.

In al doilea rînd, se subliniază că momentul ales pentru trimiterea trupelor irakiene în Iordania coincide cu încercarea de a influenţa şi falsifica rezultatul alegerilor parlamentare care urmează să aibă loc la 21 octombrie.

In al treilea rînd faptele dovedesc că trimiterea trupelor irakiene corespunde intereselor acelor cercuri care caută să menţină vii antagonismele din Orientul Apropiat, care tind să submineze unitatea lumii arabe şi să exercite presiuni militare împotriva Egiptului şi altor state arabe ce luptă consecvent pentru consolidarea independenţei lor de stat. Ziarul conservator britanic „Daily Telegraph" în editorialul său din 16 octombrie relatează că potrivit orientării actuale a diplomaţiei britanice „în Iordania se pregăteşte terenul pentru demonstraţii de forţă între Egipt şi Irak".

Situaţia politică care se dezvoltă în Iordania oglindeşte continuarea politicii acelor forţe care au căutat în ultimul timp să împiedice reglementarea problemei Suezului, să ducă o politică de dictat şi şantaj asupra statelor independente din Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Ieri, la Moscova, în sala de conferinţe a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a avut loc o şedinţă de lucru a reprezentantului sovietic A. A. Gromîko şi a reprezentantului japonez Şiuniti Matumoto, împuterniciţi de delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi Japoniei să discute în prealabil şi să prezinte spre examinare delegaţiilor guvernamentale proiectul unor documente elaborate de comun acord.

Au fost discutate proiectul de declaraţie comună, şi proiectul de protocol cu privire la dezvoltarea comerţului şi acordarea reciprocă a regimului naţiunii celei mai favorizate.

Intrevederea s-a desfăşurat într-o atmosferă de colaborare şi prietenie. S-a căzut de acord ca reprezentanţii să continue studierea proiectelor menţionate cu scopul de a prezenta spre examinare delegaţiilor guvernamentale ale U.R.S.S. şi Japoniei recomandările lor asupra cărora au căzut de acord.

Următoarea şedinţă a reprezentanţilor a fost fixată pentru 17 octombrie.

La cererea mai multor deputaţi, în dimineaţa zilei de 16 octombrie au început în Adunarea Naţională Franceză dezbateri cu privire la politica generală a guvernului Guy Mollet. In cadrul dezbaterilor vor fi discutate problema Canalului de Suez, situaţia din Algeria, precum şi problemele privind politica social-economică şi financiară a guvernului. Primele trei şedinţe vor fi consacrate problemei Suezului. Peste 30 de deputaţi s-au înscris la cuvînt.

In cadrul şedinţei din dimineaţa zilei de 16 octombrie, după rezolvarea problemelor de procedură, s-au înscris la cuvînt autorii interpelărilor.

D. M.

DE PE TOT GLOBUL

N. S. Hruşciov l-a primit pe Iţiro Kono

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 octombrie, N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe Iţiro Kono, ministrul Agriculturii şi Silviculturii al Japoniei, care se află la Moscova ca membru al delegaţiei guvernamentale japoneze, cu care a avut o convorbire.

Primul ministru al Afganistanului a sosit la Stalinabad

STALINABAD 16 (Agerpres)— TASS transmite: La 16 octombrie a sosit la Stalinabad primul ministru al Afganistanului Muhammed Daud care vine în vizită la Moscova la invitaţia guvernului sovietic. Impreună cu Muhammed Daud au sosit Ali Muhammed, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Abdul Hakim, ministrul Afacerilor Interne şi alte persoane oficiale.

Ieşirile belicoase ale mareşalului Slessor

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Times" publică o scrisoare a mareşalului britanic de aviaţie John Slessor, care elogiază în fel şi chip pregătirile comune anglo-americane pentru un război în care să fie folosită arma nucleară.

Referindu-se la orientarea politicii engleze în acest domeniu, Slessor sfătuieşte cu cinism „să se urmeze linia" „spre un nou mare război, care ar implica, inevitabil, folosirea bombei cu hidrogen, şi de aceea n-ar putea dura mult timp".

Slessor cere ca Anglia „să participe, ca şi pînă acum, la acţiunea de intimidare" şi să se organizeze în mod corespunzător forţele armate.

Prezentînd sub o altă formă vechea teorie hitleristă a „blitzkrieg-ului", Slessor recomandă orientarea spre un „război scurt" ceea ce ar fi, după părerea sa, „raţional şi economic".

La 19 octombrie va avea loc a 8-a plenară a C.C. al P.M.U.P.

VARŞOVIA 16 (Agerpres). — P.A.P. trasmite: La 15 octombrie a avut loc o şedinţă a Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, consacrată pregătirii celei de a 8-a plenare a C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Biroul Politic a hotărît să convoace cea de a 8-a plenară a C.C. al partidului la 19 octombrie.

La şedinţa Biroului Politic a luat parte tovarăşul Wladislav Gomulka.

Planul unei bande de criminali din R.P.U. a eşuat

BUDAPESTA 16 (Agerpres).— M.T.I. transmite: In dimineaţa zilei de 15 octombrie o bandă de criminali a încercat să pună mîna pe avionul care îşi lua zborul regulat pe linia Budapesta-Szombathely-Zalaegerszed. In momentul în care avionul a părăsit aeroportul din Szombathely, trei bandiţi înarmaţi cu mitraliere de mînă, revolvere, ciocane şi securi au somat pe pasageri să se predea. Deoarece organele securităţii de stat fuseseră informate, în urma unei indicaţii venite din rîndurile populaţiei despre intenţia criminalilor de a pune mîna pe avion, printre pasageri se aflau doi ofiţeri ai securităţii de stat, care după o scurtă luptă cu arme, au reuşit să imobilizeze pe cei trei bandiţi. Un al patrulea bandit, văzînd nereuşita celorlalţi, s-a predat. Dintre bandiţii care, potrivit anchetei, intenţionau să conducă avionul la München, unul a fost ucis, iar doi au fost răniţi în timpul luptei. Cel de-al patrulea bandit, care s-a predat, nu a fost rănit. Nici unul dintre pasageri nu a fost rănit, iar avionul a rămas neatins. Un al cincilea bandit, care trebuia să ia avionul lui Szombathely, a fost arestat. Ancheta continuă.

Noul ataş de motocicletă confecţionat din masă plastică expus la expoziţia de construcţii de maşini din Brno

Convorbirile între delegaţia Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi delegaţia Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BELGRAD 16 (Agerpres). — Taniug transmite: La 16 octombrie înainte de ora 11, au fost reluate convorbirile între delegaţia Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi delegaţia Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Delegaţia Partidului celor ce muncesc din Ungaria este condusă de Ernö Gerö, prim secretar al Comitetului Central, iar delegaţia Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia este condusă de Aleksandr Rankovici, membru al secretariatului Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii comuniştilor.

Convorbirile au avut loc în clădirea Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia.

Comunicat cu privire la tratativele chino-americane

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 16 octombrie, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze a dat publicităţii un comunicat în legătură cu tratativele chino-americane la nivelul ambasadorilor.

După ce arată că partea americană a refuzat să discute propunerea chineză pentru promovarea contactelor şi a schimburilor culturale dintre cele două popoare în comunicat se spune:

Adoptînd o asemenea atitudine, Statele Unite nu fac decît să dovedească că este partea care împiedică în mod premeditat realizarea oricărui progres în cadrul tratativelor chino-americane.

S.U.A. a încetat livrarea de echipament militar greu către Iugoslavia

NEW YORK 16 (Agerpres). — Preşedintele S.U.A., Eisenhower, a adresat liderilor celor două camere ale Congresului american o scrisoare cu privire la ajutorul acordat de S.U.A., Iugoslaviei. Preşedintele le-a adus la cunoştinţă hotărîrea sa de a sista livrările de echipament militar greu către Iugoslavia, printre care 200 de avioane cu reacţie. Totuşi, celelalte livrări către Iugoslavia, în primul rînd livrările de mărfuri alimentare, precum şi „livrările mici obişnuite, planificate mai de mult" de echipament militar, vor continua.

In scopul dezvoltării comerţului exterior al ţărilor europene

GENEVA 16 (Agerpres).. — La 15 octombrie s-a deschis la Geneva cea de-a 5-a sesiune a Comitetului Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa pentru dezvoltarea Comerţului Exterior al ţărilor europene. Sesiunea va discuta o serie de probleme curente ale comerţului european şi îndeosebi, proiectul creării unui sistem de plăţi multilaterale. In cadrul lucrărilor comitetului va avea loc de asemenea o consultaţie a experţilor asupra problemelor comerţului dintre ţările Europei apusene şi răsăritene.

Expoziţia de filatelie a R.P.R. de la Buenos Aires

BUENOS AIRES 16 (Agerpres) — In palatul Ministerului Poştelor şi Telecomunicaţiilor din Buenos Aires, a avut loc la 12 octombrie, în cadrul festivităţilor cu ocazia centenarului timbrului argentinian, inaugurarea standului expoziţiei de filatelie a R.P.R.

Expoziţia romînească a fost vizitată de ministrul argentinian al Poştelor şi Telecomunicaţiilor, ing. Luis Ygaraua,

O nouă remaniere a guvernului de la Bonn

BONN 16 (Agerpres). — După cum relatează agenţiile de presă occidentale, marţi s-a anunţat în mod oficial la Bonn o nouă remaniere a guvernului republicii federale germane. In cadrul acestei remanieri, ministrul Apărării Blank, a fost înlocuit cu Josef Strauss, pînă în prezent ministru al energiei atomice.

Sport

La începutul turneului în Anglia

C.C.A.—Arsenal: 1-1 (0-0)

Marţi seara, echipa de fotbal C.C.A. şi-a început turneul în Anglia. In primul meci fotbaliştii militari au întîlnit în nocturnă echipa „Arsenal", una din cele mai cunoscute echipe de fotbal din lume. C.C.A. a reuşit o performanţă deosebită: 1—1 (0—0). Trebuie remarcat faptul că peste 30 minute C.C.A. a condus cu 1—0. Inaintarea echipei noastre a funcţionat deosebit de bine, nereuşind însă, din păcate, să fructifice decît una din numeroasele faze clare de gol. O menţiune specială merită Zavoda I, Tătaru, Constantin şi inspiratul Voinescu. Apărarea a făcut faţă cu mult succes, redutabilei înaintări a echipei engleze, reuşind să anihileze aproape toate acţiunile periculoase pentru echipa noastră.

Jocul echipei C.C.A. a fost aplaudat în multe rînduri de către publicul londonez prezent în mare număr la această întîlnire internaţională.

Rezultatul obţinut constituie un succes cu atît mai mult, cu cît echipa C.C.A. joacă pentru prima oară în Anglia, la lumina reflectoarelor şi pe un timp puţin obişnuit pentru bucureşteni.

Echipele au aliniat următoarele formaţii:

C.C.A.: Toma (Voinescu din minutul 47), Zavoda V., Apolzan, V. Dumitrescu — Bone, Onisie — Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda Fr., Tătaru.

Arsenal: Kelsey — Charlton, Dodgin, Evans — Goring, Bowen — Clapton, Tapscott, Holton, Bloomfield, Haverty.

Următorul joc al echipei C.C.A. va avea loc la 22 octombrie cu echipa Sheffield Wednesday.

Lotul sportivilor cehoslovaci pentru Olimpiada de la Melbourne

In cadrul unei şedinţe care a avut loc la 15 octombrie la Praga, comitetul olimpic cehoslovac a făcut cunoscut reprezentanţilor presei lotul sportivilor din R. Cehoslovacă pentru Olimpiada de la Melbourne. Delegaţia cehoslovacă cuprinde 61 de sportivi. Printre sportivii selecţionaţi fac parte E. Zatopek, care va participa numai în proba de maraton. Dolezal (marş), Zatopkova (suliţă), Skobla (greutate), Jungwirth (800 şi 1500 m. plat), Lanski (înălţime), Modrachova (înălţime), Skupilova (nataţie), Foucek (ciclism), Hadil (canoe), Chevanek, Zachara, Torma, Maydloch (box) şi alţii. Lotul sportivilor cehoslovaci va părăsi Praga la 4 noiembrie, plecînd spre Melbourne.

R.F.G. şi R.D.G. participă la Melbourne cu o echipă unitară

Comitetul olimpic german a anunţat zilele trecute că la Jocurile Olimpice de la Melbourne, R. F. Germană şi R.D. Germană vor fi reprezentate împreună de 169 sportivi care vor alcătui echipa unită a Germaniei. Din lot fac parte 15 atleţi, 15 jucători de hochei pe iarbă, 10 boxeri, 10 ciclişti, 12 canotori, 7 luptători, 10 halterofili, 18 înotători şi alţi sportivi.

Cocktail în cinstea violonistului David Oistrach

Marţi după amiază, tovarăşa Constanţa Crăciun, ministrul Culturii, a oferit un cocktail în cinstea violonistului sovietic David Oistrach şi a pianistului V. Iampolschi.

Au participat tovarăşii: Ion Pas, prim locţiitor al ministrului Culturii, acad. Mihail Ralea, preşedinte al I.R.R.C.S., Octav Liveeanu, vicepreşedinte al Consiliului general A.R.L.U.S., Melita Apostol, director general al radiodifuziunii, Al. Buican, vicepreşedinte al I.R.R.C.S., Mihai Alexandru, locţiitor al ministrului Culturii, Ion Dumitrescu, prim secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., Alfred Alessandrescu, Egizio Massini şi C. Silvestri, maeştri emeriţi ai artei, personalităţi ale vieţii culturale.

Au luat parte A. A. Epişev şi membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Cocktailul s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

A doua premieră a baletului coreean „Ţoi Sîn Hi"

Baletul naţional coreean al Studioului de Stat „Ţoi Sîn Hi" a prezentat marţi seara la Teatrul C.C.S. din str. Lipscani cea de a doua premieră din cadrul turneului pe care îl întreprinde în ţara noastră.

La spectacol au asistat tovarăşii: Ion Pas, prim locţiitor al ministrului Culturii, Al. Buican, vicepreşedinte al I.R.R.C.S., Mihai Alexandru, locţiitor al ministrului Culturii, muzicieni, coregrafi şi alţi oameni de artă şi cultură.

A fost de faţă Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene la Bucureşti şi membri ai ambasadei.

In prima parte a spectacolului, au fost prezentate dansuri populare coreene, printre care „Dansul săbiilor", interpretat de Kan Ok Ce, şi dansul azerbaidjan „Pasărea albastră", interpretat de An Son Hi.

De mare succes s-a bucurat dansul romînesc din Ţara Oaşului, interpretat de un grup de dansatori şi dansatoare.

In partea a doua a programului au fost prezentate actul I şi IV din baletul naţional coreean „Sub cer senin", libret şi regie de Ţoi Sîn Hi. Din distribuţie au făcut parte An Son Hi, Ţoi Sîn Hi şi alţii.

Spectatorii au aplaudat îndelung spectacolul prezentat de artiştii coreeni.

(Agerpres)

Pasiunea Evei Ruttkai

(Urmare din pag. 1-a)

acţiunea devenea dinamică, publicul avînd posibilitatea să aprecieze prima mea afirmare scenică.

Am fost extrem de fericită cînd spectatorii mi-au răsplătit eforturile prin aplauze ce nu mai conteneau. Iţi mărturisesc că nici nu ştiam ce se petrece cu mine — atît de emoţionată eram. După acest succes, am făcut contract cu direcţiunea teatrului pe timp de trei ani.

Mă pregăteam tocmai s-o întreb ce a întreprins ea pentru cultivarea talentului, pentru îmbogăţirea cunoştinţelor sale, deoarece, mărturisise, intrase în teatru fără o pregătire temeinică de specialitate, cînd, parcă ghicindu-mi gîndurile, adăugă:

— Imi dădeam seama că cunoştinţele cu care pornisem la drum nu erau suficiente. Trebuia să învăţ. Am audiat cursurile şcolii superioare pentru actori şi cineaşti. Aici am lucrat cu cei mai buni regizori de la care am avut de învăţat foarte multe. La toate acestea, trebuie adăugat studiul personal perseverent.

Acele ceasornicului nu mă iertau. Parcă îmi spuneau că trebuie să mă grăbesc, să trec peste unele amănunte, căci se apropia intrarea Evei în scenă. M-am grăbit atunci să-i pun altă întrebare, la care, drept să vă spun, aşteptam cu nerăbdare răspunsul: ce rol i-a plăcut mai mult din toate filmele în care a jucat pînă în prezent? Cred că a dat, pe lîngă un răspuns pe gustul nostru (deoarece cunoaştem filmul) şi un răspuns obiectiv:

— Mi-a plăcut cel mai mult rolul Iulikăi din filmul „Un pahar cu bere". Şi aceasta pentru că am luat parte activă la plămădirea filmului. Scenariul a fost făcut de apreciata scriitoare Mariassy Iudith. Ea s-a străduit să creeze eroina principală — Iulika — ţinînd seama de individualitatea mea, de posibilităţile mele scenice. Nu o dată mergeam împreună cu regizorul la casa de creaţie unde se afla Mariassy Iudith, pentru a discuta împreună transpunerea pe ecran a scenariului.

— Nu te supăra, în ce an a fost turnat filmul?

— Anul trecut. In septembrie încă se mai lucra la definitivarea lui.

Şi Eva-şi aduse aminte cu acest prilej de unele greutăţi pe care le-a întîmpinat filmul, de lungile discuţii în contradictoriu despre temă, caractere etc.

— Iţi închipui, eram distrusă; îmi pusesem toată inima pentru a crea rolul Iulikăi. Ar fi fost prea crud ca pînă la urmă totul să se spulbere.

Am continuat firul discuţiei noastre întrebînd-o în ce filme a mai jucat. Mi-a pomenit între altele de: „Flăcări nestinse", „Poveste despre 12 lovituri la Pronosport" şi „Dreptate amară".

Am încheiat convorbirea noastră despre filme, rugînd-o pe Eva Ruttkai să-mi spună cum a fost primit „Un pahar cu bere" de publicul maghiar. In puţine cuvinte ea mi-a spus că filmul a plăcut mult în Ungaria, şi s-a bucurat de o apreciere considerabilă, în special din partea tineretului.

Aici i-am rezervat şi eu o surpriză pe care abia reuşisem s-o păstrez pînă spre sfîrşitul discuţiei:

— Şi-n ţara noastră „Un pahar cu bere" a fost primit cu multă căldură şi a plăcut îndeosebi tineretului.

Spectatorii au putut aprecia forţa educativă a filmului — valoarea lui fiind subliniată în bună parte de interpretarea artiştilor.

In Iulika, personajul pe care l-ai interpretat, tineretul nostru a putut vedea acele tinere, — ce-i drept puţine la număr, — superficiale, uşuratice, naive şi lipsite de pregătire pentru viaţă, atrase de ceea ce era zgomotos şi, la prima vedere atrăgător. Prezentînd-o pe Iulika — cu toate defectele ei — realizatorii filmului au reuşit să dovedească în bună măsură că asemenea tineri pot şi trebuie treziţi la viaţă. Şi cu Iulika lucrurile se petrec firesc, omenesc — dragostea sinceră, dezinteresată a lui Marci îi va dovedi că se poate trăi şi altfel: cinstit şi curat, ca un om cu adevărat demn de societatea noastră nouă.

I-am relatat Evei cît de încîntată a fost cronicara ziarului nostru după vizionarea filmului în avanpremieră, fapt care de altfel s-a oglindit în pasiunea pe care a pus-o în scrierea cronicii filmului.

...Ochii vioi ai Evei Ruttkai parcă vorbeau şi, fericită de cele relatate, s-a informat pe dată cînd a rulat la noi filmul „Un pahar cu bere". După aceasta, mi-am exprimat dorinţa să aflu în cîteva cuvinte despre succesele sale teatrale.

— Imi place rolul văduvei Zilia Duca din piesa lui Heltoi — „Eroul mut". Au avut loc pînă acum peste 200 de reprezentaţii şi piesa s-a bucurat de un succes strălucit.

Nu mă mulţumesc cu cele relatate lapidar de Eva şi mai adaug unele lucruri aflate „în culise". Rolul văduvei Zilia Duca a fost jucat pînă în 1952 de vestita actriţă maghiară Bajor Gizi. După moartea acesteia, el a fost preluat de Eva Ruttkai. Personajul realizat de ea n-a fost mai prejos de cel al marii actriţe.

Apreciind înalta interpretare scenică a tinerei actriţe, scriitorul maghiar Szabo Pall, distins cu Premiul Kossuth, a scris în gazeta literară maghiară „Utunk", un amplu articol în care analizează măiestria artistică a Evei Ruttkai.

— Imi place de asemenea rolul Irinei din piesa lui Cehov „Pescăruşul". Rolul acesta cere eforturi deosebite şi cred că pentru a ajunge la înălţimea artistică necesară va mai trebui să joc în piesă încă vreo 30 de ani!

Şi întregeşte:

— Cunoştinţele teatrale pe care le posed nu le-aş schimba cu zece ani de tinereţe.

Da! Sînt sigur şi eu de acest lucru pentru că am vorbit cu Eva Ruttkai, am privit-o, i-am citit în ochi flacăra pasiunii pentru teatru, pentru scenă. Iată de ce am fost curios să aflu cîte ceva despre planurile de viitor ale talentatei artiste.

— Aş vrea să joc într-un film de succes mondial.

Şi adăugă, îndreptîndu-şi cu mîna o şuviţă rebelă de păr:

— Dar aceasta este o glumă.

— O glumă, adaug eu, care însă ar fi bine să devină realitate.

Şi, în încheiere, o altă mărturisire a Evei:

— Aş dori din toată inima să fac un turneu în Romînia.

— E un lucru realizabil.

Aşteptăm cu nerăbdare prilejul să te primim în mijlocul nostru. Pînă atunci, viszontlátásra Eva! La revedere!

DUMITRU MIHAIL

Budapesta, septembrie 1956.

Eva Ruttkai cu fiica sa Iulişka

Noutăţi despre tineretul lumii

PREGATIRI PENTRU FESTIVAL IN U.R.S.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Tineretul din regiunea Moscova se pregăteşte pentru Festivalul Unional şi pentru cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului. In raioane, oraşe şi sate au avut loc festivaluri ale tineretului la care au participat aproape un milion de tineri şi tinere.

In prezent tinerii şi tinerele se pregătesc pentru concursuri şi pentru festivalul regional. Tineretul a hotărît de asemenea să participe activ la construirea a 200 de cluburi, 125 de biblioteci şi 41 de stadioane.

Congresul tineretului vietnamez şi-a încheiat lucrările

HANOI 16 (Agerpres). — TASS transmite: La ultima şedinţă a Congresului tineretului vietnamez a luat cuvîntul Ho Şi Min, preşedintele Republicii Democrate Vietnam, care a subliniat meritele tineretului în lupta pentru eliberarea naţională, pentru construirea noii orînduiri democrat-populare şi pentru unificarea ţării. Ho Şi Min a chemat tineretul să nu se teamă de greutăţi, să le înlăture cu curaj, să-şi însuşească cunoştinţe, să înveţe de la tineretul Uniunii Sovietice, al Chinei şi al celorlalte ţări frăţeşti, să construiască o viaţă nouă.

Congresul a adoptat statutul Frontului Unit al Tineretului din Vietnam şi a ales organele de conducere ale acestui front.

Delegaţii la Congres au adoptat textul apelului adresat întregului tineret din Vietnam, prin care îl cheamă să-şi strîngă rîndurile în lupta pentru pace şi unitate naţională, împotriva manevrelor imperialiştilor americani şi ale clicii lui Ngo Dinh Diem, care urmăresc permanentizarea scindării ţării.

Congresul a adoptat de asemenea hotărîrea de a cere Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat primirea Frontului Unit al Tineretului din Vietnam în rîndul membrilor F.M.T.D.

UN INCEPUT NEFERICIT

BONN 16 (Agerpres). —

La 15 octombrie a început în Republica Federală Germană înregistrarea preliminară a tinerilor ce urmează să fie încorporaţi pe baza legii serviciului militar obligator.

Informaţii

Luni a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Roma, o delegaţie a cooperaţiei din Republica Populară Romînă, care va participa la sărbătorirea celei de a 70-a aniversări a înfiinţării Ligii naţionale a cooperaţiei şi de ajutor mutual din Italia.

Din delegaţie fac parte Constantin Filoreanu, prim vicepreşedinte al Centrocoopului şi Acaţiu Ruffel, vicepreşedinte al U.C.E.C.O.M.-ului.

★

Marţi dimineaţa a plecat în Uniunea Sovietică o delegaţie de lucrători din agricultura ţării noastre pentru a vizita expoziţia agricolă de la Odesa şi unele staţiuni experimentale agricole din regiune.

Din delegaţie fac parte ing. V. Popa, directorul direcţiei agricole a regiunii Galaţi, conducătorul delegaţiei, ing. P. Tomoroagă, directorul staţiunii experimentale agricole Valul lui Traian, dr. G. Mănescu, director adjunct al direcţiei agricole a regiunii Constanţa, ing. M. Dragomirescu, inginer şef la G.A.S. „Doctor Russel", Gh. Codru, secretar cu probleme agrare al comitetului regional Galaţi al P.M.R., şi D. Efta, directorul S.M.T. Andrăşeşti.

★

La invitaţia Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, luni a sosit în Capitală, împreună cu soţia sa, prof. dr. William H. Mc Menemey, profesor de anatomie patologică a sistemului nervos la Institutul de neurologie din Londra, secretar al Societăţii Britanice de Anatomie patologică şi secretar trezorier al Societăţii Internaţionale de Anatomie Patologică.

★

La invitaţia Academiei Republicii Populare Romîne, marţi au sosit în Capitală prof. Maximilian Pflucke, laureat al Premiului de Stat din R. D. Germană, Alice Hawelek şi Siegfried Langhans, colaboratori ai Academiei de Ştiinţe din R. D. Germană.

(Agerpres)

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Alex. Sahia: Afacerea Protar, complectare: Fetiţa mincinoasă; Republica (cinemascop): Tosca, complectare: 20 de minute sub apa mării; Magheru, Infrăţirea între popoare, 1 Mai: Bulevardul principal; V. Alecsandri, Mioriţa: Salonul nr. 9; I. C. Frimu, Libertăţii: Dosarul 306; Elena Pavel; Alex. Popov, Arta: Urme pe zăpadă; Lumina, Griviţa, Munca: Drum neliniştit; Central: Un pahar cu bere; Victoria: Recunoaştere pe fluviul Ian Ţzi; Doina: Rio Escondido; Tineretului: Trei starturi; Maxim Gorki: Un artist al poporului; ...şi Ilie face sport; Gelozia bat-o vina; Timpuri Noi: La mare înălţime; S-a făcut dreptate; De-a lungul rîului Isk; Gh. Doja; Volga: Evadaţii; Vasile Roaită: Incercarea fidelităţii: Cultural: Hasen şi Giamilla; Unirea: Micul lustragiu; Constantin David: Mama; Donca Simo, Ilie Pintilie, Popular: Othello; M. Eminescu: Umbre în port; 8 Mai: A 12-a noapte; N. Bălcescu: Mexicanul, complectare: De strajă patriei; G. Coşbuc: Soarta toboşarului, Complectare: Invăţătoarea; Olga Bancic: Matrozul Cijik; Aurel Vlaicu: Furtuna Echinocţiului; Moşilor: Fum în pădure; Maeştrii baletului gruzin.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel 7.60.10. Secţia ... Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3453 — 52